

FOLIA

MODE MET DE MUIS

Amfi ontwerpt digitaal

ORANJE, OPPORTUNIST?

UvA-studenten over
hun verguisde bestseller

LAPTOPS IN DE LES

Voor je scherm
leer je slechter

RUIMTELIJK INZICHT

GIS zet wetenschap
op de kaart

MAAKPLAATS 021 ZOEKT MAKERS

**Ben jij geïnteresseerd in digitaal
fabriceren en weet je wel raad met
3D-printers en lasercutters?**

In Maakplaats 021 gaan kinderen en jongeren uit de buurt zélf aan de slag met ontwerpen, bouwen en nieuwe technologie. Doe ook mee!

- ▶ Officiële opening 3 feb 15.30 - 18.00 uur
- ▶ Stage, afstudeeropdracht of als vrijwilliger
- ▶ Voor studenten creatieve industrie, techniek, onderwijs en maatschappij

Interesse?

Kijk voor meer informatie op www.hva.nl/maakplaats021

CREATING TOMORROW

UNIVERSITEIT VAN AMSTERDAM

IS JOUW SCRIPTIE EEN PRIJS WAARD?

UvA-SCRIPTIEPRIJS 2017

EEN 8,5 OF HOGER VOOR JE MASTER- OF
DOCTORAALSCRIPTIE EN **AFGESTUDEERD TUSSEN
1 APRIL 2016 EN 31 MAART 2017?** ZEND DAN JE
SCRIPTIE IN VOOR DE UVA-SCRIPTIEPRIJS EN MAAK
KANS OP €3.000, €2.000 OF €1.000.

MEER INFORMATIE EN REGLEMENTEN alumni.uva.nl/uva-scriptieprijs

DATUM PRIJSUITREIKING Universiteitsdag 17 juni 2017 // LOCATIE REC (Roeterseilandcampus)

TOEGANG gratis voor recent afgestudeerden (na 31 maart 2016)

INFORMATIE EN INSCHRIJVING UNIVERSITEITSDAG alumni.uva.nl/universiteitsdag

Pagina

10

ACTUEEL

Avatar op de catwalk

Bij de minor 3D Hypercraft van mode-opleiding Amfi hebben de studenten schaar, stof, potlood en patronen al een tijdje ingeruild voor een computerprogramma. Dat maakt het ontwerpen van kleding sneller, goedkoper en duurzamer. Maar: 'Mode kan nooit helemaal digitaal worden. Je moet de stof voelen.'

INTERVIEW

De jongens van Oranje

Wat ze vooral duidelijk willen maken: het was dus niet de bedoeling om een wetenschappelijk doortimmerd, saai en genuanceerd boek te schrijven over Willem van Oranje. (Oud-)UvA-studenten Aron Brouwer en Marthijn Wouters zetten grote vraagtekens bij de heldenrol van de Vader des Vaderlands. En dat neemt niet iedereen ze in dank af. 'We wisten dat dit zou gebeuren.'

16

Colofon

Weekblad voor de HvA en UvA

Folia is in 2011 voortgekomen uit Folia (1948) en Havana (1996).

Redactieadres

Roetersilandcampus - Gebouw J/K
Valckenierstraat 65-67

Postadres: Postbus 15890, 1001 NJ
A'dam, telefoon 020-5253981

e-mail redactie@folia.nl

Hoofredacteur/directeur

Altan Erdogan

Ontwerp Vruchtvlies

Art direction Debby Gerritsen

Opmaak Carl Zevenboom

Chef redactie Mirna van Dijk

Redactie (print/web) Laura Cardo-
na, Mina Etemad (video), Willem van
Ewijk, Maartje Geels, Bart Lichten-
veldt, Daniël Rommens (beeldredac-
tie), Carlijn Schepers, Henk Strikkers,
Steffi Weber, Dirk Wolthekker

Aan dit nummer werkten mee

Asis Aynan, Linda Duits, Bugra
Gedik, Martijn Gijsbertsen, Mats van
Soelingen

Eindredactie / Correctie

Bart Lichtenveldt, Bob van Toor

Uitgever Stichting Folia Civitatis

Redactieraad Jelke Bosma, Hester
Hinloopen, Mirjam Prenger (vz),
Saskia Stoker, Ward Wijndelts

Bestuur Xandra Hoek, Daisy van
Kesteren, Geleyn Meijer, Freek Rebel,
Alexander Rinnooy Kan (vz), Bert
Westenbrink

Secretariaat Stephanie Gude

Drukker Roularta Printing,
Roeselare, België

Advertenties landelijk

Bureau van Vliet, 023-5714745,
zandvoort@bureauvanvliet.nl

Regionaal Wouter Breebaart,
06 24431287 of wouter @folia.nl

Binnen UvA-HvA stephanie@folia.nl

Folia probeert altijd de recht-
hebbenden van fotomateriaal te
contacteren. Hebben wij u niet
kunnen bereiken? Mail dan naar
redactie@folia.nl.

Inhoud

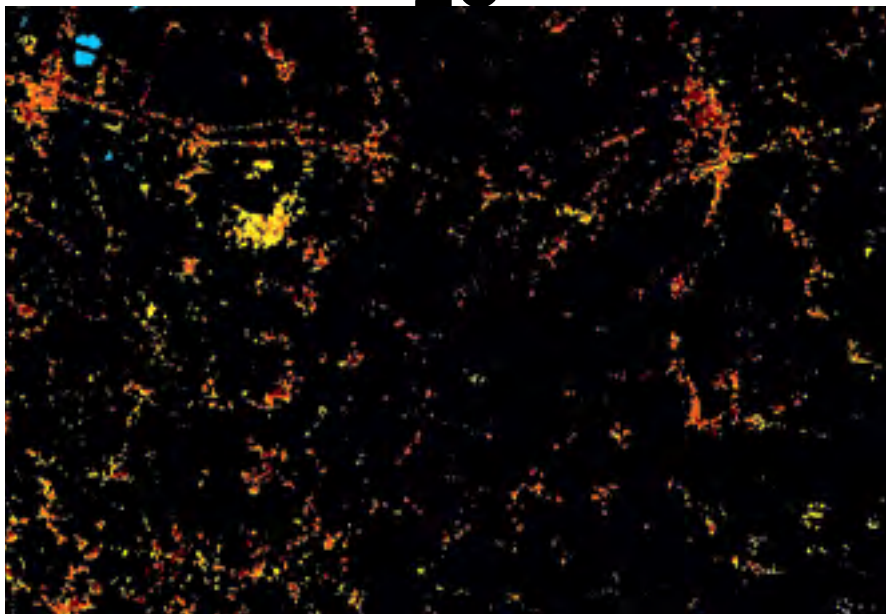
22

Zie ik het nou goed?

Elk jaar trekken ze eropuit, gewapend met fotocamera en – als het goed is – een dosis creativiteit. De fotocursisten van CREA gingen dit keer op zoek naar vervreemding. In de stad, thuis of in de natuur. Dat is, euh, vrij goed gelukt.

28

Wetenschap in de kaart gespeeld

De technologische ontwikkelingen op het gebied van Geografische Informatiesystemen (GIS) gaan razendsnel, en de sociale en geesteswetenschappen kunnen er hun voordeel mee doen. Maar er is wel een inhaalslag nodig.

38

Laptops, vloek of zegen?

Eén hoogleraar is het in ieder geval zat: om bij elk college tegen een ‘muur van zombies’ aan te kijken. Dat wil zeggen: tegen een stoet studenten waarmee vanwege opgeklapte laptops niet te communiceren valt. Toch zijn de apparaten niet meer weg te denken uit de collegezaal.

En verder...

- 6 Cijfers
- 7 De week – Koffie en cake
- 8 Bugra, Navraag
- 9 Column – Linda Duits
- 14 Opinie
- 33 Column – Asis Aynan
- 34 Kamervragen
- 36-37 Prikbord UvA-HvA
- 41 Stage
- 43 Wat doe je nu?
- 44 Bij de les
- 45 Promoties, Hora est
- 46 Op de tong
- 47 De stad van...

Redactioneel

Nepnieuws

Altan Erdogan, hoofdredacteur *Folia*

Ik vond het licht vertederend, indrukwekkend en zorgwekkend tegelijk, de bijeenkomst op de redactie van *Folia* afgelopen maandagochtend. We hadden Aron Brouwer op bezoek, een van de auteurs van het boek *Willem van Oranje, de opportunistische Vader des Vaderlands*.

Hij had alle reden optimistisch te zijn: met collega-schrijver Marthijn Wouters genoot hij al een paar weken van overweldigende mediabelangstelling voor hun onlangs uitgekomen boek. Tot in *De Wereld Draait Door* pakten ze met speels gemak de rol van twee jonge ‘branie-historici’ die in één klap zowel de stoffige geschiedkundige wetenschap als een van de grootste Hollandse historische figuren in een heel ander daglicht hadden gezet.

Ook *Folia* had het tweetal geïnterviewd (zie pagina 16), maar er was dit weekeinde een kleine kink in de kabel gekomen – dachten wij althans.

In een recensie in *NRC* kreeg het boek (inmiddels toe aan de vierde druk) namelijk één ster. Eén ster dus, en dat was wat de recensent betreft niet een kleine beloning voor de moeite. Citaat: ‘...Dit moet toch uit een heel dikke duim komen. *Nepnieuws...*’ De schrijvers zitten volgens de *NRC*-historicus fout met de feiten, missen heel veel context en gebruiken en vertalen hun bronnen verkeerd.

Of ‘ie ‘een beetje geschrokken was?’ vroegen we lichtelijk verontrust aan Brouwer (onze deadline voor dit magazine naderde vrij snel).

Geen sprake van. Die ene ster was volgens hem ‘een soort godsgeschenk’. Nu was namelijk goed duidelijk hoe de verhoudingen lagen. Brouwer: ‘Wij willen mensen aanzetten tot denken, niet tot slapen.’ Want: ‘Wij schrijven een toegankelijk boek en geen continu relativiserende academische pil van 800 pagina’s.’ Dat een paar feiten misschien niet helemaal kloppen, daar wil Brouwer best nog eens naar kijken ‘als dat de verhaallijn verder niet te veel verstoort’. Die *NRC*-recensent gaat hij uitnodigen voor een gezellig debat op de studievereniging.

Zoals ik al zei, de bijeenkomst was indrukwekkend en zorgwekkend tegelijk, al is me nog steeds niet helemaal duidelijk waarom. Zal iets te maken hebben met de tijdgeest, de waarde van feiten en hoe je daar vrolijk een draai aan kunt geven – en er nog redelijk overtuigend mee wegmtokt ook. ↵

 www.folia.nl

 @Folia

 FoliaNL

 FoliaTV

De Entree

Ruimtebier

Studenten en bier, het is een *match made in heaven*. Maar het goudgele drankje met witte schuimkraag is niet alleen vaste prik in studentenhuizen, -kroegen en -verenigingen: aan de HvA bakken studenten brood van bierbrouwafval, en die bier brouwen van regenwater. En nu is er zelfs een groepje Amerikaanse studenten dat bier naar de maan wil sturen.

Zes studenten van de University of California in San Diego doen mee aan een wedstrijd voor wetenschappelijke experimenten, die mee zouden kunnen met een ruimteschip dat eind 2017 naar de maan vertrekt. Als de studenten winnen, gaat hun zelfontwikkelde gistingvat – slechts zo groot als een blikje frisdrank – mee in het ruimteschip van het Indiase *TeamIndus*. Dit zou niet alleen betekenen dat er voor het eerst bier wordt gebrouwen in de ruimte; ook brouwen in zo'n klein vat is een primeur. Volgens de studenten vertelt het experiment ons zowel iets over bier brouwen buiten onze eigen aarde als over het gedrag van gist in de ruimte. Deze kennis kan ook van belang zijn voor de bereiding van andere levensmiddelen met gist, zoals brood. Half maart wordt de winnaar van de Lab2Moon-wedstrijd bekendgemaakt.

Bier is trouwens niet de eerste alcoholische versnapering die de ruimte in wordt geschoten. Japanners stuurden in 2015 een onbemande vrachtcapsule met whisky en andere sterke dranken naar het internationale ruimtestation ISS. Niet voor astronauten die tijdens hun ruimtereis een glaasje achterover willen slaan – dat is sowieso lastig zonder zwaartekracht – maar voor wetenschappelijk onderzoek naar wat de omstandigheden in de ruimte doen met de drank. ↵

tekst **Carlijn Schepers**

Cijfers

19

doelpunten scoorde studentenwaterpoloteam Jaws afgelopen zondag in een wedstrijd tegen Houtrib, dat met acht punten duidelijk het onderspit delfde. Het Amsterdamse studententeam is al ruim twee jaar onverslaanbaar.

5

pagina's lang is de brief waarin de Centrale Studentenraad en de Centrale Ondernemingsraad aan het College van Bestuur uitleggen waarom ze niet instemmen met de conceptbegroting voor 2017. De UvA-medezeggenschap wil pas akkoord gaan als zij instemmingsrecht krijgt op de bètasamenwerking met de VU.

500

handtekeningen willen de internationale studenten van Amsterdam University College ophalen om te voorkomen dat ze vroegtijdig hun kamer uit worden gezet. Ze hebben een huurcontract tot maart, maar kregen van Duwo te horen dat ze eind januari weg moesten zijn omdat er een tekort aan kamers is voor de volgende lichter internationale studenten.

98.809

studenten zijn vorig jaar in Nederland aan een hbo-studie begonnen, dat zijn er 5,1 procent meer dan het jaar ervoor. Bij de universiteiten is het aantal eerstejaars zelfs met 7,8 procent gestegen.

tekst **Steffi Weber**

'We zijn hier bij elkaar gekomen om een heel bijzondere bezetting te herdenken en al haar goede bedoelingen te begraven.'

De Week *Koffie en cake*

Wat begon op een druilerige woensdagavond vol bier aan het Spui eindigde op een koude woensdag met een kopje hipsterkoffie in Crea. Dit is waar studenten en medewerkers al die tijd naar hadden uitgekeken: het eindrapport van de commissie die onderzoek deed naar democratisering van de universiteit.

De UvA wil namelijk best wat democratischer worden, blijkt uit het referendum. Het huidige model kreeg de minste stemmen van alle bestuursmodellen die de commissie voorlegde en de andere voorgestelde wijzigingen, een senaat 'nieuwe stijl' en een charter, kregen een meerderheid.

Maar wie aan de UvA rondloopt weet dat een meerderheid niet genoeg is. In bestuurlijke kring worden de hakken namelijk volop in het zand gezet: alle decanen waren voor blauw en zullen – hoe graag collegevoor-

zitter Geert ten Dam ook wil – een ander bestuursmodel frustreren. Het charter ligt inmiddels ook volop onder vuur en de Senaat liet al weten dat hij zichzelf niet wil veranderen. En dan is er ook nog eens de samenwerking met de VU, waarover een conflict met de medezeggenschap dreigt te ontstaan. Nee, alle goede bedoelingen liggen alweer op het kerkhof.

Cormet, de gloednieuwe cateraar van de HvA en de UvA, is echter nog niet besmet met pessimisme en vertelde vol trots dat ze ernaar streeft dit jaar de meest maatschappelijk verantwoorde onderwijscateraar van Nederland te willen worden. Ze is al goed begonnen met het invoeren van Ethiopische Moyee-koffie (*'The first fairchain coffee in the world'*) aan alle counters. De vraag is hoe lang dat gaat duren: Cormet is namelijk nog geen maand nadat zij

is begonnen als cateraar van HvA en UvA al overgenomen door het Italiaanse Creia. In Italië bestaat de term 'maatschappelijk verantwoord ondernemen' niet eens en gaat goede koffie boven alles.

Veel HvA'ers en UvA'ers zouden liever vandaag dan morgen een andere koffieleverancier hebben, zo zou je bijna gaan denken na de klachtenregen. Niet lekker, te duur, verkeerde formaten; ongeveer alle mogelijke kritiek passeerde de revue. Dat was ook wel te verwachten, met al die hipsters. Volgens filosoof Michiel Leezenberg zijn ze immers net salafisten. 'Beide stromingen draaien om individuele lifestyle en zijn apolitek,' zegt hij. Geen wonder dat koffie hen meer kan schelen dan de inrichting van de universiteit. ↵

tekst **Henk Strikkers** foto **Daniël Rommens**

Bugra *Kankerliefde*

De houten bar van de warme kroeg plakte. Ik zocht naar de droge stukken, om mijn ellebogen op te zetten. Achter de flessen sterke drank staat een spiegel, waarin ik mezelf net niet kan zien. Een fles moet weg.

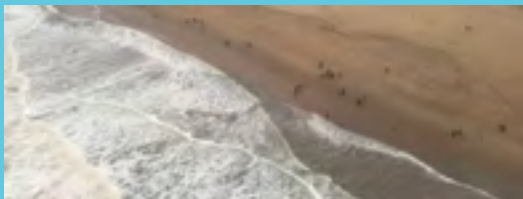
Naast me zat een goed geklede jongen. Hij tuurt naar zijn dode biertje, kloot met het viltje, kijkt naar de deur en herhaalt dit meerdere keren. Uiteindelijk zag hij dat ik keek. Hij knikte twijfelend en keek recht voor zich uit, dan weg en zuchtte toen. Hard en kort. Alsof hij een jachtgeweer in zijn mond afschoot.

‘Zo gaat het altijd. Je ontmoet iemand in een kroeg, je bent allebei dronken, je lijkt allebei leuk. En je hersenen maken verbindingen die ze nooit hadden moeten maken. Juist hetgeen wat vergeten zo makkelijk maakte, zorgt voor onbreekbare herinneringen. Versteend geheugen, pijnvermeerderend. Als kanker.’

Zeï een man tegen zijn date, aan een tafel in de hoek.

‘Neeee! Doe normaaaal’, giechelde het meisje. ‘Grapje.’ Hij bestelde nog een paar drankjes.

Ik ging pissen. Toen ik terugkwam, was de jongen weg. En die twee zaten wat centimeters dichterbij elkaar.

Bugra studeert Nederlands en is campusdichter van UvA-HvA

Navraag

Hannah van Binsbergen

UvA-student Hannah van Binsbergen (23) heeft vorige week als eerste debutant ooit de prestigieuze VSB poëzieprijs gewonnen.

Voor wie je bundel *Kwaad gesternte* niet heeft gelezen: waar schrijf je over?

‘Ten eerste denk ik dat een gedicht niet ergens over gaat zoals een tekst ergens over gaat. Het is altijd een samenspel van vorm, betekenis en inhoud. Ik denk ook dat je als dichter vaak zelf niet weet waar je over gaat schrijven. Je begint en uiteindelijk zitten er allerlei dingen in het gedicht die je op het moment van schrijven zelf nog niet begreep.

Dat gezegd hebbende schrijf ik over de specifieke omstandigheden van deze tijd; nu leven, nu jong zijn, misschien wel helemaal geen toekomst hebben en de vraag hoe je daarmee omgaat.’

Het prijzengeld van 25.000 euro is genoeg om een mini-tank van te kopen, zei je tegen de *Volkskrant*, heb je ‘m al besteld?

‘Nee. Ik ga heel saaie dingen doen met het geld: eten kopen, huur betalen. Een deel opzij zetten en hopelijk een nieuwe prijs winnen als het op is. Mijn bijbaan in een boekenwinkel houd ik gewoon.’

Je naam staat nu in een rijtje met illustere namen als Hugo Claus en Ilya Leonard Pfeijffer. Wat ging er door je heen toen je hoorde dat je de winnaar was?

‘Dat vind ik een heel grappige vraag, het doet me denken aan het kinderboek *Tin Toeval*, waarin een jongetje dat later journalist wil worden – geloof ik, lang geleden – dat ook te pas en te onpas aan iedereen vraagt. Ik was natuurlijk verbaasd en voelde me vereerd, zoals valt te verwachten. Niets spannends. Ik wacht nog een beetje op de scheldstukken, zo van: zijn ze nu helemaal besodemieerd bij de VSB-jury?!’

tekst Steffi Weber

OP Z'N DUIJS

Trumps antithese

De VVD wil de politieke kleur van wetenschappers aan Nederlandse instellingen in kaart laten brengen. Kamerlid Duisenberg vreest politieke homogeniteit, een eenvormigheid die zou kunnen leiden tot een heus glazen plafond voor wetenschappers die 'onwettig onderzoek' doen.

Be my guest. Het kan geen kwaad eens te inventariseren hoezeer – bijvoorbeeld – neoliberale opvattingen domineren bij Economie. Ik ga er daarbij vanuit dat het zal gaan om geanonimiseerd

survey-onderzoek, niet om het aanleggen van een databank waarin stemgedrag en twitter-uitlatingen per persoon geregistreerd staan, maar met de huidige VVD kan je dat niet zeker weten.

Duisenberg claimt zich zorgen te maken over geloofwaardigheid. 'Als er dan heel veel mensen in de samenleving zich niet meer herkennen in de wetenschap en geen gebalanceerd beeld krijgen, dan gaat de samenleving twijfelen,' zei hij tegen *Scienceguide*. Het lijkt erop dat de VVD'er pleit voor descriptieve representatie aan de universiteit, waarbij er voldoende mensen met PVV-affiniteit sociologie doceren.

Duisenbergs ballonnetje is natuurlijk verkiezingsretoriek; retoriek die appelleert aan een kleingeestig wereldbeeld waarmee blijkbaar kiezers te winnen zijn. De afgelopen dagen zagen we het effect daarvan in volle glorie.

In de eerste week van zijn presidentschap maakte Trump duidelijk zijn verkiezingsbeloftes na te komen. Per decreet ontzegde hij mensen uit moslimlanden de toegang tot de VS. Chaos

Met een kleingeestig wereldbeeld zijn blijkbaar stemmen te winnen

volgde, niet in de laatste plaats omdat ambtenaren geen idee hadden wat ze ermee aan moesten. *The New York Times* tekende op dat de minister van Binnenlandse Veiligheid via televisie moest vernemen wat Trump aan het doen was. Het is 'the story of a White House that rushed to enact, with little regard for basic governing'.

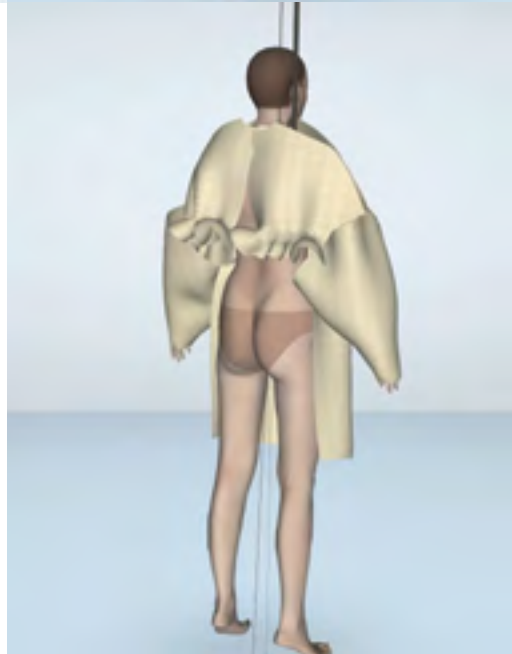
En dan is er nog het morele aspect. De moslimban discrimineert mensen op basis van religie. Bovendien gaat het om een select groepje landen. Moslimlanden waarmee Trump

zaken doet vallen niet onder het decreet. Dat zijn landen als Saoedi-Arabië, waar de meerderheid van de daders van 9/11 vandaan kwamen. Media rekenen zelfs voor dat

nul daders van terrorisme op Amerikaanse bodem afkomstig waren uit de nu getroffen landen.

Wie worden dan wel geweerd met de moslimban? Nou, bijvoorbeeld onze eigen politicoloog Armen Hakhverdian die een jaar in San Diego zit met vrouw en kinderen. Zijn christelijke familie ontvluchtte Iran toen hij twee was, en sindsdien komt hij niet van zijn Iraanse nationaliteit af. Hakhverdian wilde graag in maart op en neer naar Amsterdam om zijn boek te boek te promoten en zijn eerste aio te zien promoveren. Hij vreest nu daarna de VS niet meer in te mogen.

De daden van Trump raken de universiteit omdat de academische gemeenschap wél internationaal georiënteerd is. En dus komen er oproepen om conferenties in Amerika te boycotten, en zul je wetenschappers zich horen uitspreken tegen deze impulsieve narcist die volkomen ongeschikt is een land te besturen. Dat is niet omdat ze links zijn, geachte heer Duisenberg, maar omdat Trump de antithese van rede en wijsheid is. Legt u dat nu eens uit aan uw kiezers. ✚

De ontwerpen van Loïs Grooff in Lectra, behalve de middelste afbeelding; dat is een van Myrna Slagts digitale ontwerpen

Mode 2.0: ontwerpen op avatars

tekst **Carlijn Schepers**

foto's **Mykola Bugai, Team Peter Stigter, Elisa van Barneveld**

De toekomst is digitaal, ook die van de mode-industrie. Dus organiseert het Amsterdam Fashion Institute (Amfi) dit jaar alweer voor de achtste keer de minor 3D Hypercraft. Hierbij leren de modestudenten via een computerprogramma virtueel kleding ontwerpen.

‘Het is sneller, duurzamer én goedkoper.’

Even lijkt het alsof we het computerspel *The Sims* spelen en het karakter aan het aankleden zijn. Maar als je beter kijkt, zie je dat de ronddraaiende avatar op het scherm geen normale kleding draagt, maar *haute couture*. De 3D-simulatie van een mens draagt een shirt met opvallende ruches op de mouwen, een broek met ritsen langs de zijkanten en knalgele pumps. Dit is te zien in het programma *Lectra* waarmee Amfi-studenten van de minor 3D Hypercraft leren virtueel mode te ontwerpen. *Lectra* is een programma van een gelijknamig Frans bedrijf dat zich onder andere specialiseert in de ontwikkeling van software en technologie voor het ontwerpen en verwerken van

zachte materialen, zoals autointerieurs en -stoelen, meubels en dus ook mode. En zulke technologie heeft veel voordelen, maar ook nadelen.

Tijdens deze minor leren derde- en vierdejaars modestudenten in vijf maanden hoe het modeontwerp-proces kan worden gedigitaliseerd. Uiteindelijk ontwikkelen alle studenten een digitale kledinglijn, waarvan ze drie ontwerpen ook daadwerkelijk maken. Ze maken dus zowel een virtueel als een echt eindproduct. In januari wordt de minor afgesloten met een modeshow en een awarduitreiking voor de studenten die het meest uit het programma hebben gehaald.

Een programma als *Lectra* verandert het ontwerpproces compleet,

vertelt Thijs van der Laan, een van de studenten die de minor dit jaar doet. ‘Je hoeft niet meer eerst je ontwerpen uit te tekenen, patronen te knippen, te stikken, te passen, te verstellen, en dit bij elke trial weer opnieuw te doen. Nu gaat gewoon alles via de computer. Dit scheelt uren werk.’

Minder verspilling

Natuurlijk moeten de studenten daarvoor eerst het programma leren kennen en dat is zo simpel nog niet. Student Myrna Slagt: ‘Geen programma is omslachtiger dan *Lectra*. Als je het voor het eerst opent, denk je nog: oh, het valt wel mee. Maar het is super ingewikkeld.’

Daarom krijgen de studenten in

het begin van de minor vooral veel les in hoe het programma werkt. 'Maar als je eenmaal de basis onder de knie hebt, dan merk je hoe ontzettend veel er mogelijk is. Het is een stap richting de toekomst van de mode-industrie.'

Digitaal ontwerpen is niet alleen sneller, het is ook milieuvriendelijker. Zo wordt er een stuk minder stof verspild aan vele proefontwerpen. 'En als je ontwerp af is, dan berekent het programma de meest zuinige manier om je patronen op een lap stof te printen. Zodat je zo min mogelijk stof hoeft te gebruiken. Natuurlijk puzzel je zelf normaalgesproken ook met de patronen, maar de computer doet dit veel nauwkeuriger,' zegt Thijs. 'Wij besparen hierdoor misschien een meter, maar in fabrieken waar ze grote hoeveelheden produceren, gaat dit over honderden meters.'

Het productieproces wordt door het digitaal ontwerpen ook op een andere manier duurzamer, vertelt Myrna. 'Ontwerpers laten hun kleding vaak in andere landen produceren, waar het goedkoper is. Meestal gaan de kledingstukken dan een stuk of vijf keer heen en weer, omdat ze steeds weer moeten worden versteld. Dit is eigenlijk heel omslachtig.' Door programma's als *Lectra* is dit niet meer nodig; ontwerpers kunnen meteen zien hoe hun outfits eruit zien en kunnen de kleding ook virtueel op de avatar verstellen. Myrna: 'Dit maakt het proces sneller, duurzamer én goedkoper.'

Control-Z

Student Loïs Grooff is ook enthousiast over het virtueel ontwerpen. 'Als mijn patronen plat op tafel liggen, vind ik het altijd lastig in te schatten waar ik de lijnen moet tekenen. In *Lectra* kan ik de lijnen meteen op de avatar tekenen en direct zien hoe het ontwerp valt. Zo sla je eigenlijk een paar stappen over.'

Ook kwam Loïs door te spelen met het programma op nieuwe ideeën. 'Soms eigenlijk per ongeluk.' Thijs noemt als prettige bijkomstigheid dat je je patronen niet meer kwijtraakt en ze niet kunnen scheuren. 'En als je een patroon in *Lectra* fout knipt, hoef je niet met plakband aan de slag. Met een klik op Control-Z heb je zó je oude patroon weer terug.'

Wel liepen veel studenten tegen problemen met het programma op. En dat is soms best frustrerend. Loïs: 'De verschillende lagen van mijn outfits waren bijvoorbeeld een probleem. Je kunt in *Lectra* niet twee keer in dezelfde naad stikken, dus komt de tweede laag erop te liggen, wat niet de bedoeling is.' Thijs had hier ook last van. '*Lectra* snapt niet dat de verschillende lagen één kledingstuk moeten zijn.'

En als het programma iets niet snapt, dan laat het gewoon een heel paneel weg. Dus worden de billen van de avatar opeens zichtbaar, omdat de achterkant van

Het eindresultaat van Thijs van der Laan

de outfit wegvalt. Of je ziet opeens allemaal gekleurde strepen uit de avatar komen, omdat het programma niet weet hoe het de stof moet verdelen over het lichaam. Zulke beelden komen Loïs bekend voor. 'Ook deed het programma er soms erg lang over om te berekenen hoe mijn lange lappen stof allemaal moesten vallen. Af en toe leek het net alsof het even op hol sloeg.' Het lukt Loïs daarom niet alle elementen van haar outfits virtueel te ontwerpen, dus voegt ze sommige details, zoals een strik, later toe.

Lingerie

Vooral Myrna had veel last van de beperkingen van het programma. Ze ontwierp lingerie voor vrouwen met 'normale maten', niet met maat 32 zoals de meeste modellen. En daarmee maakte ze het zichzelf niet gemakkelijk.

Links bovenin het eindresultaat van Loïs Grooff, de andere twee foto's tonen het eindresultaat van Myrna Slagt

'De avatars in *Lectra* bewegen namelijk niet mee zoals een mensenlichaam. Ze zijn niet in te deuken, maar hard, dus is het alsof je lingerie op een paspop hangt: dat ziet er ook niet uit. Je wilt dat de stof aangesloten zit, niet dat het los om het lichaam hangt.'

Een uitkomst was veel uitproberen wat wel en niet werkt, maar ook een 3D-scan maken van de lichamen van haar modellen. 'We hebben hier bij Amfi van die grote scans, een beetje zoals de bodyscans die je op vliegvelden ziet. Daardoor komen de maten van het lichaam precies in de computer.'

Uiteindelijk lukte het Myrna haar lingerieontwerpen passend te maken. Ze won er ook nog eens een van de *Lectra Awards* mee. Volgens de jury omdat ze met haar ontwerpen 'de grenzen van het programma heeft opgezocht'.

Buiten deze kanttekeningen zijn de studenten het

erover eens dat *Lectra* een enorme toegevoegde waarde is voor het creatieve proces. 'Je kunt kleuren, materialen, patronen en vormen gemakkelijk veranderen en meteen zien hoe het eruit ziet. Dit is extra handig als je van een basisidee een hele kledinglijn wil ontwerpen. En je kunt zonder veel moeite en tijd experimenteren met ideeën,' zegt Myrna.

Maar ondanks alle voordelen denkt Thijs niet dat de computer het met de hand maken van kleding helemaal gaat vervangen. 'Het blijft digitaal wat je ziet. Het zijn pixels, geen stof. En als je die avatar zo met zijn armen wijd ziet staan, dan ziet het er doods uit,' zegt hij. 'Ik wil zien hoe de stoffen bewegen, hoe ze samenwerken en hoe ze vallen op een echt mensenlichaam. Daarom kan mode nooit helemaal digitaal worden. Het gaat ook over gevoel.' ♡

ONDERWIJS- KWALITEIT? IEMAND?

Bij ieder besluit dat de UvA neemt, moet onderwijskwaliteit voorop staan. Dit lijkt bij de verhuisplannen voor de Faculteit der Natuurwetenschappen, Wiskunde & Informatica echter niet het geval te zijn, stelt **Richard Broersen** van de facultaire studentenraad.

illustratie **Marc Kolle**

Wat gebeurt er met de onderwijskwaliteit als je opleidingen gaat verhuizen naar een andere instelling zoals naar de VU? Hier is eigenlijk pas een goed antwoord op te geven ná de verhuizingen van de informatiewetenschappen die nu staan gepland.

Zou je denken. Toch vallen er al een paar dingen op.

Allereerst vormen de onderwijsondersteuning, zoals roostering, de studieadviseurs en de cijfersystemen, een obstakel. Onlangs heeft een expertgroep onderzocht op welke manier ondersteuning het best kan worden ingezet. Hieruit kwam een scenario naar voren waarin alle opleidingen gebruik maken van dezelfde vorm van ondersteuning. Dit werd gepresenteerd als de enige oplossing voor de lange termijn.

VU-systemen

Het gebruiken van beide systemen (UvA en VU) naast elkaar lijkt slechts kort houdbaar, volgens de expertgroep. Het gebruiken van twee systemen kost ook veel te veel geld, en het zal onnodig veel tijd kosten om twee systemen die uiteindelijk hetzelfde doen, draaiende te houden.

In het beste geval wordt er in een VU-gebouw ook gebruik gemaakt van VU-systemen, dat klinkt logisch. Hierdoor veranderen er voor UvA-studenten echter veel dingen: er zullen minder studieadviseurs per student zijn, het wordt moeilijker om je in te schrijven voor vakken op de UvA, maar ook de overige onderwijsondersteuning wijzigt.

Onderwijsondersteuning zegt misschien weinig

over de inhoudelijke kant van het onderwijs, maar is ontzettend belangrijk in de dagelijkse ervaring van studenten. De VU heeft jaren bezuinigd op onderwijsondersteuning. Deze universiteit wil bovendien naar een systeem waarbij studenten de antwoorden op de meeste vragen online opzoeken, en er alleen nog maar studieadviseurs op centraal niveau zijn. Studenten hebben dan geen studieadviseurs meer die hun eigen opleiding kennen, of zelfs hun eigen faculteit.

Tijdrovend proces

Daar komt bij dat een verhuizing van duizenden studenten en honderden medewerkers, inclusief al hun faciliteiten, vanzelfsprekend veel aandacht, geld en tijd gaan opeisen.

Tijdens en vlak na de verhuizingen zal de focus van de faculteit niet liggen op het onderwijs of onderzoek zelf, maar op praktische problemen rond de verhuizing. Niet alleen de informatiewetenschappen lopen het risico te verslechteren in die periode. Gedurende het tijdrovende proces zal er binnen de gehele FNWI minder aandacht voor onderwijsinhoud zijn, ook voor opleidingen die wel op Science Park blijven.

In de voorgestelde UvA-begroting voor 2017 wordt 20 miljoen geïnvesteerd in verbouwingen op het Science Park. Dit terwijl elders in de universiteit bezuinigd moet worden op onderwijs. De Faculteit der Rechtsgeleerdheid bijvoorbeeld moet jaarlijks 4,5 miljoen bezuinigen, een vijfde van hun totale begroting. Ook dit is een voorbeeld van hoe deze verhuizing nu al ten koste gaat van onderwijs en onderzoek.

Tot slot ontbreekt het nog aan precieze onderwijsplannen voor op de nieuwe locatie. Er zijn wel financiële afspraken tussen UvA en VU, maar nog steeds is niet duidelijk welke

opleidingen precies gaan verhuizen. Zo is het nog onbekend wat er met de bachelor kunstmatige intelligentie (KI) te gebeuren staat – de grootste opleiding informatiewetenschappen binnen Amsterdam en de snelst groeiende opleiding van de FNWI.

Gaan ze wel of niet meeverhuizen naar de VU? Moeten ze daar ook samenwerken met opleidingen

van de VU? En dat terwijl de VU geen tegenhanger heeft van onze bachelor KI?

Concrete visie

Ook zullen er na de verhuizingen twee informaticabachelors in één gebouw worden gegeven: een

Engelstalige variant door de VU en een Nederlandstalige variant door de UvA. Dit lijkt geen houdbare situatie – maar een concrete visie voor een logische invulling van het onderwijs ontbreekt nog.

Al met al kun je gerust stellen dat de onderwijskwaliteit lijdt onder al deze verhuizingen. Het is om die reden dat de medezeggenschap een grotere invloed eist op deze verhuisplannen. ↵

VU bezuinigde flink op ondersteuning student

Richard Broersen is lid van de studentenraad van de Faculteit der Natuurwetenschappen, Wiskunde & Informatica.

Discussieer mee op [Folia.nl/opinie](https://folia.nl/opinie)

'Er is al nuance genoeg over Willem van Oranje'

tekst **Maartje Geels**
foto's **Daniël Rommens**

Tolerant, trots en opofferingsgezind zou hij zijn, onze 'vader des vaderlands' Willem van Oranje. Maar in een boek van amper tweehonderd pagina's maken UvA-studenten Marthijn Wouters (23) en Aron Brouwer (25) korte metten met deze smetteloze reputatie. Dat leverde ze een hoop kritiek op van vakgenoten. 'Nepnieuws,' kopte *NRC* in een recensie. Brouwer: 'We willen aanzetten tot denken, niet tot slapen.'

Aron EN **Marthijn** KONDEN WILLEM VAN
ORANJE NA HUN PROFIELWERKSTUK NIET MEER ZIEN

Eén ster, was de eindconclusie van historicus en schrijver René van Stipriaan in NRC afgelopen weekeinde. *Willem van Oranje, De opportunistische Vader des Vaderlands* zou vol staan met vertaalfouten en de (oud-)studenten zouden te weinig context bij de gebeurtenissen geven. Brouwer reageert nuchter. 'Dit boek is bedoeld om debat op te roepen. We hadden er een academisch boekwerk van 800 pagina's van kunnen maken, maar dan waren we vier jaar bezig geweest. Er zijn al meer dan genoeg wetenschappelijke werken over Willem die weinig mensen aanspreken.'

'We wilden expres geen genuanceerd verhaal neerzetten, die boeken zijn al door andere academici geschreven. We willen het grote publiek bereiken en iets losmaken in Nederland.'

Als voorbeeld verwijst Brouwer naar de openingszin van het boek over de doop van Willem: *'Het motregende al dagen, toen Willem op de vroege morgen van de tweede zondag van zijn leven wakker schrok van een plens water.'* Brouwer: 'Wisten we zeker dat het toen regende? Natuurlijk niet. Maar zulke zinnen maken het verhaal spannend. Historici zullen het onderling nooit helemaal met elkaar eens zijn, en altijd fel in debat gaan. Dat hoort bij het vak.'

Alfabiertjes

Wouters en Brouwer ontmoetten elkaar op de middelbare school, waar ze op het gymnasium samen een profielwerkstuk over Oranje schreven. Zeventig pagina's telde het werkstuk, met nog eens vijftig pagina's aan bijlagen. In tegenstelling tot de inhoud van het profielwerkstuk, sloegen die bijlagen grotendeels nergens op, zeggen ze zelf. De scholieren (16 en 17 jaar oud)

ARON BROUWER

1991 Geboren op Texel

2006-2011 Mummellius

Gymnasium

2011-2015 Bachelor geschiedenis,

UvA

2015-nu Researchmaster

geschiedenis, UvA

wilden vooral checken of hun veldwerk op straat ('Waar denk je aan bij de Tachtigjarige Oorlog?') met de nodige Alfabiertjes op soepeler zou verlopen.

Desondanks wonnen ze met hun profielwerkstuk een flinke geld-

'Ons boek is geen wetenschap, het is een hobby'

prijs: één jaar lang collegegeld per persoon. 'Ik wilde aanvankelijk niet eens studeren, maar door die prijs ben ik toch aan Engels begonnen. Na het eerste jaar stapte ik over naar

geschiedenis. Maar ik heb me nooit een wetenschapper gevoeld,' vertelt Wouters. 'Ook op de universiteit bleef geschiedenis vooral een hobby, en ik voel mezelf nu meer muzikant en schrijver.' Desondanks heeft hij de bachelor geschiedenis inmiddels afgerond; een master zit er voor nu niet in. Brouwer studeert nog wel; hij doet een tweejarige geschiedkundige onderzoeksmaster.

Heldenfiguur

De eerste twee jaar van hun studie raakte Willem van Oranje op de achtergrond. 'Ik kon 'm echt even niet meer zien,' grapt Brouwer. Toch waren ze bevlogen, over de heldenfiguur die in de geschiedenisboeken vooral wordt vereerd. Dat beeld is onjuist, ontdekten de studenten toen ze uit hobbyïsme ten tweeden male verhaal van Willem van Oranje doken. 'Het was een slimme man, maar hij ging vooral voor persoonlijk gewin,' luidt hun conclusie.

Het idee om een populair-wetenschappelijk boek over hem te schrijven, ontstond naar aanleiding van een film over Oranje die dit najaar uitkomt. Een soortgelijke film in 2015 over het leven van zeeheld Michiel de Ruyter was een doorslaand succes, maar elke vorm van historische duiding ontbrak.

Met dat argument stapte Brouwer uiteindelijk naar een uitgeverij. 'Er was wel debat, maar er waren nauwelijks historici die hieraan deelnamen. Wij wilden de film over Willem van Oranje vóór zijn door alvast een boek te schrijven. Zelfs een genuanceerd boek over Oranje is extreem

ten opzichte van het nationalistische verhaal dat wordt verteld in zulke films. Het leven van de man was zo anders dan het heldenbeeld dat wij nu van hem hebben. Hij was geen

smetteloze volksheld.'

Met die conclusie haalden ze begin januari de landelijke media, inclusief *De Wereld Draait Door*. Willem van Oranje zou zijn ontmaskerd als volksheld. Hoe origineel is die conclusie eigenlijk? 'We zijn inderdaad niet de eerste historici die dit beweren,' geeft Brouwer toe. Maar we zijn wel de eersten die zijn leven op deze manier toegankelijk maken voor een breed publiek.'

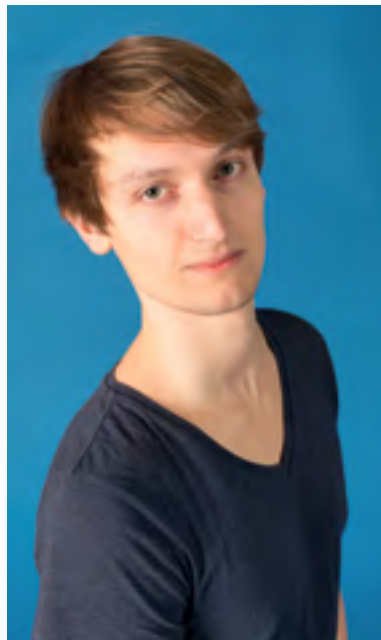
En hoe zit het dan met die feitelijke slordigheden? Over Charleroi bijvoorbeeld, de stad waar Willem een leger zou hebben verzameld maar die pas tachtig jaar na zijn dood gesticht werd? Brouwer: 'Tja. We hadden inderdaad pagina's kunnen uitwijden over de exacte locatie. Maar dat zegt lezers niks, die haken af. Dat is dus een bewuste stilistische keuze geweest.'

Brouwer vervolgt: 'Het boek moest grappig zijn en brutaal, we willen het grote publiek bereiken. Deze discussie is namelijk zo fundamenteel voor de Nederlandse identiteit, dat we vinden dat iedereen hierover moet kunnen meepraten.'

'Er is wel veel over Oranje geschreven, maar dus vooral in puur wetenschappelijke kringen. Dat is verdomde zonde. Met ons boek willen we laten zien dat geschiedenis ook toegankelijk en leuk kan zijn.'

Handschriften

Onderzoeksmateriaal was er in ieder geval genoeg. Vanuit hun gemeenschappelijke woonkamer (ze delen een huis en een kat, Odiepoes) spitten ze tal van brieven van Oranje door. Brouwer aan de keukentafel, Wouters op de bank; 13.000 stuks, in het Frans, het Duits en Middelnederlands. Vertalingen waren niet voorhanden, alleen gedigitaliseerde versies van de origin-

MARTHIJN WOUTERS

1993 Geboren in Alkmaar

2005-2011 Mummellius
Gymnasium

2011-2012 Propedeuse Engels,
UvA

2012-2016 Bachelor geschiedenis

gle exemplaren.

Brouwer, terugblikkend: 'Het ontcijferen van handschriften en het vertalen van die brieven kostte veel tijd, maar was wel te doen. Het was vooral een kwestie van lang naar de handschriften staren. Gelukkig zijn

Wouters: 'Ik wilde eerst niet eens studeren'

alle brieven gedigitaliseerd. Zonder die digitale kopieën was het boek er waarschijnlijk niet geweest. De originelen liggen namelijk verspreid over archieven in Nederland, Frankrijk,

Duitsland en Luxemburg.'

Uit die archiefstukken bleek onder meer dat Willem van Oranje trouw was aan zijn familie, maar dat het volgens de schrijvers met zijn idealen een stuk minder positief was gesteld dan wordt gedacht. Zo zou hij protestanten in Orange (een graafschap in Frankrijk) hebben vervolgd en geëxecuteerd.

'Veel vluchtelingen kwamen naar Orange omdat Oranje daar als soevereine vorst aan het roer stond. Ze dachten er veilig te zijn,' legt Wouters uit. 'Maar Willem had geen zin in vluchtelingen. Hij dacht dat de beste manier om een gebied te beheersen was, ervoor te zorgen dat alle onderdanen hetzelfde geloof aanhingen. Daarom is hij protestanten in Orange gaan vervolgen. Dat lukte niet, uiteindelijk moest hij concessies doen om het graafschap te kunnen blijven besturen vanuit Nederland. Een van die concessies was dat protestanten alsnog hun geloof mochten belijden. Zeg ik het nu goed, ouwe?'

Brouwer springt in: 'Hij wilde de protestanten in eerste instantie vergeven, als ze maar katholiek zouden worden. Dat gebeurde niet. Toen liet hij de protestanten een verklaring van goed gedrag afleggen. Ze mochten protestants blijven, maar als ze iets crimineels zouden doen, werden ze direct uit het graafschap gezet. Daarmee kon hij een deel van

de immigranten verbannen. Maar uiteindelijk verloor hij in Orange de macht, omdat hij te star was in zijn aanpak van de protestanten. Later in Nederland, in de strijd tegen Philips II, ging het wel goed.

Er zat geen idealisme achter zijn geloofsvrijheid hier, het was gewoon de harde les die hij had geleerd in Orange.' Die link tussen Orange en zijn vermeende liberale opvattingen is trouwens nog niet

eerder gelegd, voegt Brouwer trots toe. 'De vervolgingen die Oranje liet uitvoeren zijn in de vergetelheid geraakt. De laatste historicus die er in de negentiende eeuw over schreef, dacht dat ze te maken hadden met een andere raciale afkomst van immigranten. Sindsdien is er niks meer over geschreven. Tot nu dus.'

Beeldenstorm

Het is niet alleen deze aanname waarmee Brouwer en Wouters een andere weg insloegen. Zo werd er in eerdere (populair)wetenschappelijke publicaties maar weinig stilgestaan bij Willems leven van vóór de Opstand. 'Er is heel veel geschreven over de Beeldenstorm. Maar over de periode daarvoor is nog maar weinig bekend, simpelweg omdat die minder interessant is. Brieven uit die tijd gaan over geldzaken, diplomatieke twisten en vrouwen. Historici namen die correspondentie minder serieus,' vertelt Brouwer.

Waarom hebben we nu dan toch zo'n rooskleurig beeld van de prins? Dat stamt uit de negentiende-eeuwse behoefte aan nationale helden, betogen de jonge geschiedkundigen in hun voorwoord van het boek. Maar dat maakt de man achter de heldenstatus niet minder interessant, schrijven ze erbij.

Het kostte uiteindelijk twaalf maanden om het levensverhaal van Oranje op te tekenen. In die periode studeerde zowel Brouwer als Wouters niet. Daar hadden ze naar eigen zeggen absoluut geen tijd voor.

Wouters: 'Een gemiddelde werkdag begon voor mij om tien uur. Ik stond eerder op dan Aron. Soms ging ik eerst naar een koffiezaak om wat te lezen. Niks over Willem van Oranje, puur en alleen om op gang te komen. Om de creatieve juices te laten flowen, en zo. Om twee uur

begonnen we vaak pas met werken, maar we gingen wel tot gemiddeld elf uur 's avonds door.

'Uitwerken deden we in Google docs-bestandjes. We bekeken vervolgens per dag wie welke alinea's zou uitwerken. Van de uitgeverij kregen we namelijk wel deadlines, maar die lagen vaak pas weken in het verschiet. We moesten elkaar dus blijven motiveren om niet achter te raken op het schema.' Eigenlijk was het 'best een heftig proces' zegt Wouters. 'Ik had dat helemaal weggestopt.'

Vierde druk

De studentikoze levensstijl kwam het tweetal van pas tijdens het schrijven van het boek. Brouwer: 'We konden onze werkdagen helemaal zelf indelen. Soms werkten we een paar da-

Brouwer: 'We willen een rol in het publieke debat'

gen superhard, dan weer even niet.'

Een heel jaar, van november tot november, schreven de twee uiteindelijk aan het boek. De laatste drie maanden van het proces werden besteed aan het verwerken van het commentaar van de eindredacteur.

Inmiddels is de vierde druk er. En in de webshop van bol.com staat het boek momenteel in de top-5 van best verkochte geschiedenisboeken.

Veel geld verdienen Brouwer en Wouters er nog niet mee, per slot van rekening is het voor een uitgeverij risicovol om veel in zulke jonge auteurs te investeren, vertelt Brouwer.

Hoe verschillend de twee studenten ook mogen zijn, ze vinden elkaar in hun enthousiasme over

Oranje. Brouwer citeert zonder problemen passages uit de brieven, en Wouters vult hem gretig aan. Brouwer: 'Buiten Willem van Oranje hebben we eigenlijk heel weinig gemeen. Maar we denken wel op dezelfde manier na.' Wouters: 'Dat komt omdat we al zo lang met elkaar omgaan. We hebben elkaar geïnfecteerd. Maar we hebben wel totaal andere interesses, ik ben een zweverige, schrijvende creatieveling. Aron is een gedisciplineerde onderzoeker.' Wouters: 'En ik kan over het algemeen slecht tegen kritiek, maar van jou kan ik het als enige hebben. Die klik is er altijd geweest.'

Hebben ze door het schrijven van het boek een nieuw soort respect voor Willem van Oranje gekregen? Even is het stil. Wouters: 'In de schoolboeken lees je dat hij een voorvechter van geloofstolerantie was. Dat beeld klopt dan misschien niet, maar hij was wel iemand die een slim politiek spel speelde. Daarbij deed hij dingen die écht niet konden, hij spelde iedereen wat anders op de mouw om

te bereiken wat hij wilde. Aan een Lutheraan schreef hij dat hij zelf Luthers was, tegelijkertijd schreef hij aan zijn katholieke vorst dat het katholieke geloof hem aan het hart lag. Opportunistisch? Dat was hij zeker. Maar hij had wel ballen en was zeker niet saai.'

Brouwer: 'Omdat hij zo wordt vereerd, lijkt het beeld dat wij schetsen al snel heel erg negatief. Maar in de eerste paar hoofdstukken proberen wij hem vooral als mens neer te zetten. Op die manier hopen we dat mensen ook een beeld krijgen van de man achter de mythe.'

En, zijn Wouters en Brouwer al benaderd door de scriptschrijver van de film? Wouters: 'Dat niet. Maar ik ben zeker bereikbaar.' ↵

FOLIA

Speciaal voor jou

'...Een *Espresso*
volautomaat.
Die wil ik wel
voor m'n 24ste...'

Linda van der Pol

Pak ze uit de bak
of kijk op folia.nl

Gratis!

Objectief

Kan niet waar zijn

tekst **Daniël Rommens**

Met zo'n thema van een foto-wedstrijd opent de enthousiaste hobbyfotograaf natuurlijk snel zijn illegaal gedownloade nieuwste versie van Photoshop. Een t-rex op de Dam plakken en klaar ben je! De vakjury van de Crea-fotowedstrijd, waarvan ondergetekende deel mocht uitmaken, selecteerde tien foto's, waaraan iets meer werk was verricht. Twee daarvan waren zelfs handmatig afgedrukt in een donkere kamer, wat wel een eervolle vermelding waard is. Deze foto van Linda Hanko (32, UvA-alumnus) won zowel de juryprijs als de publieksprijs. Zeer terecht! Geen van de ingezonden foto's paste zo goed bij het thema en was ook nog eens zo prettig om naar te kijken. ʘ

Op de volgende pagina's vind je de overige genomineerden voor de publieksprijs (in willekeurige volgorde), die afgelopen zondag werd uitgereikt in Crea.

Eva Joosten (25, Universiteit van Maastricht)

Felix Petersma (23, econometrie, UvA)

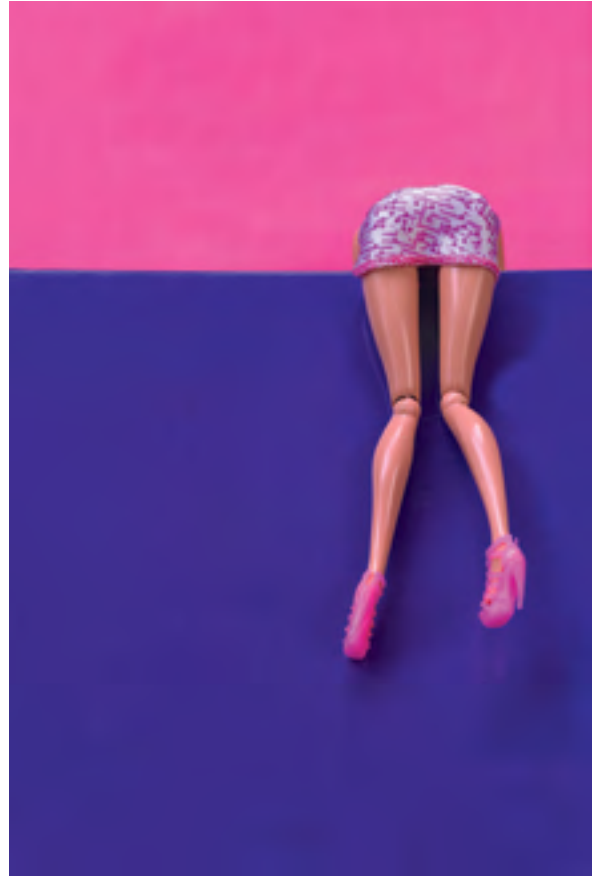
Remco de Vries (28)

Bert de Vroom (66, UvA-alumnus)

Ellen Wittkampf (32, UvA-alumnus)

Patricia Bosboom (57, UvA-alumnus)

Laura Josephs (27)

Marissa Buur (22, sociologie, UvA)

Luna Arevalo Valderrama (20, psychologie, UvA)

Wetenschap *Earth Sensing*

Kolkata

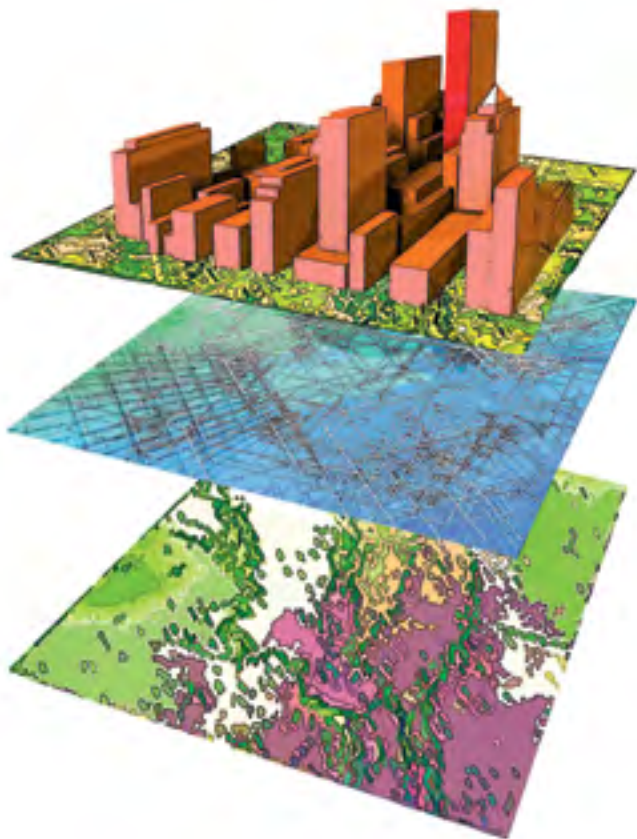
De kracht van kaarten

Steeds meer wetenschappers brengen hun onderzoek in kaart. Dankzij nieuwe technologische ontwikkelingen zijn Geografische Informatiesystemen (GIS) in de sociale en geesteswetenschappen aan een opmars bezig. Onderzoekers lopen tegen een technische drempel aan, studenten klagen dat er te weinig mee wordt gedaan. ‘Het is de hoogste tijd voor een inhaalslag.’

Dat kaarten handig zijn, weten we al lang. De oudste plattegrond wordt op 14.000 jaar geschat, zelfs de neanderthalers gebruikten ze al om te laten zien waar zij zelf, en waar bekende plekken waren. Maar kaarten kunnen meer. Dat bleek bijvoorbeeld tijdens de grote cholera-epidemie in Londen in 1854. Het was de Britse arts John Snow die op het idee kwam de locaties van cholera-patiënten op een plattegrond te markeren, en zo ontdekte dat er rondom de openbare waterpomp op Broad Street wel heel erg veel zwarte stipjes waren. De boosdoener was gevonden, de eerst bekende ruimtelijke analyse een feit.

Tegenwoordig kunnen we de meest uiteenlopende ruimtelijke informatie samenbrengen in één en dezelfde kaart. Zo had John Snow naast waterpompen en cholera-doden ook, zeg, het gemiddelde inkomen per wijk of het aantal ratten per huishouden in zijn kaart kunnen opnemen, had hij de beschikking gehad over geografische informatiesystemen, kortweg GIS. Dat zijn computersystemen die informatie verwerken over het aardoppervlak, en ons helpen ruimtelijke informatie te verzamelen, op te slaan, te ordenen, te analyseren en te visualiseren in kaarten of computermodellen. Ontzettend handig bij de analyse van data waarbij locatie of afstand een rol speelt. Hoewel in potentie dus veel wetenschappers GIS zouden kunnen toepassen, zijn er in de praktijk nog maar weinigen die het ook daadwerkelijk doen, observeert GIS-expert Karin Pfeffer: ‘Als je niet weet dat het bestaat, kom je niet op het idee om het te gebruiken.’

Voor sommige vakgebieden is het gesneden koek. Geografen gebruiken al decennialang GIS-modellen, bijvoorbeeld om risicogebieden voor overstroming in kaart te brengen of om aardbevingen te voorspellen. Taalkundigen bestuderen met

GIS biedt de mogelijkheid om verschillende lagen informatie, bijvoorbeeld over bebouwing en vegetatie, over elkaar heen te leggen en te verwerken in één kaart of model. Hierboven een model gemaakt op de School of Surveying and Geospatial Engineering van de University of New South Wales in Australië. *Design Di Quick via wikimedia commons.*

GIS de geografische spreiding van dialecten en archeologen gebruiken het computersysteem om hun vondsten en vindplaatsen in kaart te brengen. Toch bleef de zogeheten geotechnologie lange tijd een niche, waar computergeeks de scepter zwaaiden en gecommuniceerd werd in programmeertaal.

Maar daar komt nu verandering in. Dankzij gebruikersvriendelijke software en de enorme hoeveelheid beschikbare data ontdekken steeds meer disciplines de voordelen van GIS. Met nieuwe, vaak interactieve kaarten hopen onderzoekers van divers pluimage nieuwe vragen te kunnen antwoorden: op wat voor locaties sloppenwijken ontstaan, bijvoorbeeld. Maar ook waarom Nederlanders historisch gezien minder vaker naar de bioscoop gaan dan Belgen of wie er schuilgaat achter het pseudoniem van de Britse straatkunstenaar Banksy.

Wie aan de faculteit der Maatschappij- en Gedragswetenschappen GIS wil gebruiken moet bij Pfeffer of één van haar collega's zijn. Als co-coördinator van het Methodes Expertise Centre (MEC) van het Amsterdam Institute for Social Sciences (AISSR) geeft ze onderzoekers advies over ruimtelijke onderzoeksmethoden. Daarnaast is ze coördinator van het AISSR-

GIS-laboratorium, waar ze samen met haar collega's studenten en onderzoekers met vragen helpt.

Geotechnologie

Pfeffer heeft de opmars van GIS van dichtbij meegemaakt. De Oostenrijkse geografe promoveerde in 2003 op de aanleg van skipistes in Tirol. Door middel van een GIS-model bepaalde ze welke locaties het meest geschikt waren voor nieuwe skipistes, zodat de impact op natuur en milieu minimaal zou blijven. Daarvoor moest ze diverse factoren als neerslag, luchtvochtigheid, straling van de zon en agrarisch gebruik van de bodem in de zomer opnemen in één systeem. GIS, dat destijds nog in de kinderschoenen stond, leende zich daar uitstekend voor. 'GIS stond voor mij nooit centraal, het waren processen als het smelten van sneeuw en bodemerosie die mij interesseerden, GIS was slechts hulpmiddel om de ruimtelijke factoren te meten en te visualiseren.'

Toch was het mede dankzij haar expertise op het gebied van geotechnologie dat ze na haar PhD een postdocfunctie kreeg bij de afdeling sociale geografie van de UvA. In het begin vond ze het lastig om sociaal-economische toepassingen te verzinnen voor GIS. 'Ik kom uit een heel ander vakgebied. Ik had alleen maar gekeken naar planten, sneeuw en hellingen. Nu ging ik ineens naar mensen kijken. Die zijn veel moeilijker in kaart te brengen.' Tegenwoordig brengt ze met behulp van Very High Resolution (VHR) satellietbeelden sloppenwijken in kaart in Indiase steden als Delhi, Mumbai en Bangalore.

Ze adviseert ook andere onderzoekers over de technologie. Zoals PhD-student Robbin van Duijne, die aan de hand van supernauwkeurige satellietbeelden onderzoek doet naar nieuwe vormen van verstedelijking op het zuidelijk halfrond. Op de openingfoto zijn satellietbeelden te zien van de Indiase stad Calcutta. De gele puntjes zijn recent bebouwde gebieden en laten zien dat de verstedelijking steeds vaker ver van de rand van steden plaatsvindt.

In haar rol als expert en adviseur ziet Pfeffer dat steeds meer disciplines interesse tonen in geodata. Dat komt deels door de toegenomen gebruikersvriendelijkheid van de software, meent ze. Moest ze voor haar promotieonderzoek nog handmatig algoritmes in het systeem invoeren, kan tegenwoordig vrijwel iedere digibeeet met een paar muisklikjes een kaart tevoorschijn toveren.

Misschien nog wel belangrijker is de razendsnel groeiende hoeveelheid beschikbare data. Bijvoorbeeld door de opkomst van social media en mobieltjes met gps, maar ook door satellietbeelden die met de dag nauwkeuriger worden. Allemaal informatie over het aardoppervlak, die kan worden gedeeld en verwerkt. Naast de bestendige stroom van nieuwe data worden bovendien steeds meer historische archieven gedigitaliseerd, waardoor ook datasets uit andere tijden beschikbaar worden.

Dat laatste is een trend, waar vooral de geesteswetenschappen van profiteren, zegt UvA-hoogleraar digitaal erfgoed

SPEUREN NAAR ARMOEDE

Het wereldwijd uitroeien van armoede is het eerste van de VN-duurzaamheidsdoelen. In 2030 moet alle armoede de wereld uit zijn, alleen: hoe weten we of dit is gelukt? Juist landen met hoge armoede houden hier geen informatie over bij, en grootschalige enquêtes kosten veel tijd en geld. Onderzoekers van de universiteit van Stanford willen dit probleem oplossen met behulp van nachtelijke satellietbeelden en *machine learning*. Gebieden die 's nachts licht zijn, zijn doorgaans verder ontwikkeld. De onderzoekers vergeleken data van nachtopnames met daglichtopnames om kenmerken te vinden van economische ontwikkeling. De computer identificeert objecten die makkelijk herkenbaar zijn als straten, stedelijk gebied, landbouw en water.

Julia Noordegraaf. Zij is een van de drijvende krachten achter *Creative Amsterdam – An E-humanities perspective* (CREATE), een onderzoeksproject dat twee jaar geleden werd opgericht als onderdeel van het universitaire onderzoekszwaartepunt Cultural Heritage and Identity. Noordegraaf en haar team verkennen nieuwe digitale bronnen en onderzoeken hoe de geesteswetenschappen die kunnen benutten. Met nieuwe technieken wil Noordegraaf kennis ontwikkelen over de geschiedenis van de creatieve industrie in Amsterdam en hoe die bijdraagt aan de ontwikkeling van een stad.

‘Het mooie van GIS is dat je op kaarten patronen en relaties kunt ontdekken, die je in een tabel zouden ontgaan,’ zegt Noordegraaf. Als voorbeeld noemt ze een Australisch filmwetenschappelijke onderzoek. ‘Ze onderzochten de relatie tussen culturele voorzieningen als cinema en de reden waarom groepen mensen zich ergens vestigen. Intuïtief zou je denken dat bioscopen gespecialiseerd in Griekse films zich vestigen

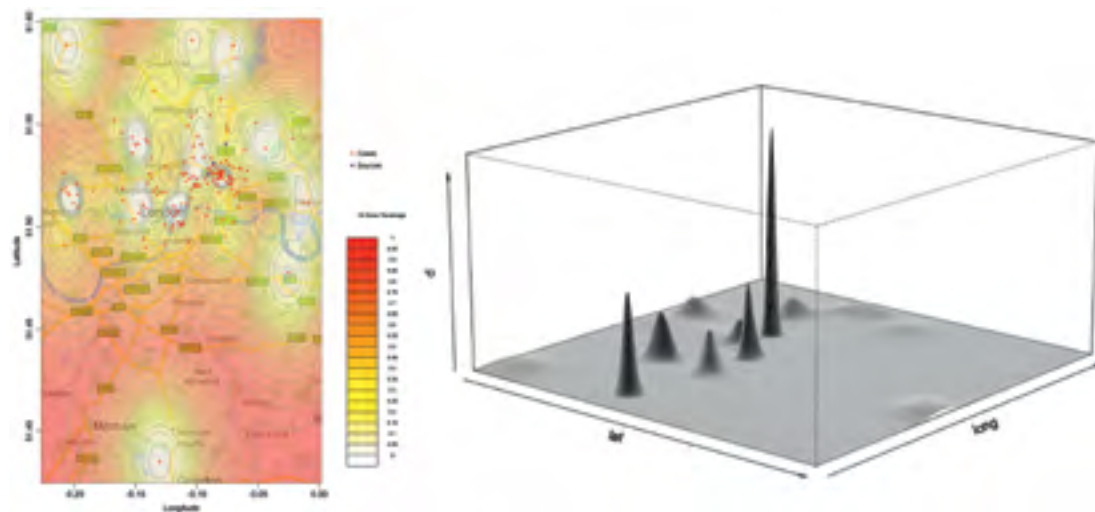
in een stadsdeel met veel Griekse migranten, maar het bleek andersom te zijn.’ De bioscopen vestigden zich eerst in een nieuwe buurt, waarna de migranten volgden. Oftewel: bioscopen hebben een aanzuigende werking. ‘Dat werd pas ontdekt toen de data in kaartvorm werden weergegeven,’ zegt Noordegraaf. Als onderzoeker is ze erg blij met dergelijke nieuwe kennis. ‘Dit soort onderzoek leert ons de sociaaleconomische ontwikkeling van steden beter te begrijpen.’

Aarzelend

De ontdekking van de factor ‘ruimte’ helpt historici en geesteswetenschappers nieuwe vragen te stellen: waarom vond een bepaalde ontwikkeling hier plaats en niet op een andere plek? Wat is de invloed en de context van de geografische locatie? Toch komt de opmars van GIS aarzelend op gang, zegt Noordegraaf. ‘Veel onderzoekers zien de ontwikkelingen en denken:

Waarom gingen Nederlanders vroeger zo weinig naar de bioscoop, en heeft dat misschien te maken met religieuze achtergrond? Om die vragen te beantwoorden vergelijkt UvA-onderzoeker Jolanda Visser de spreiding van de bioscopen – op de kaart weergegeven als stipjes, onderverdeeld naar grootte – met het aantal verwachte bioscoopbezoekers per gemeente in Nederland in 1952. Zeer licht roze staat voor 0 – 2.000 en zeer donkerrood voor 230.000 – 300.000 verwachte bezoekers. Die werden berekend op basis van religieuze gezindte, de percentage van religieuze gezindtes per gemeente, en de bevolking per gemeente. BGIS-kaart uit het onderzoek CINEMAPS: A data-driven investigation of cinema markets in The Netherlands and Flanders (1950-1975)

GIS-model uit Tagging Banksy: using geographic profiling to investigate a modern art mystery

goh, dat is interessant, maar zetten vervolgens niet de volgende stap.' Ze zijn gewend aan hun manier van werken, vermoedt Noordegraaf, of vrezen dat ze niet genoeg verstand hebben van computers.

Sinds vorig jaar organiseert CREATE daarom regelmatig workshops over digitale technieken voor historisch onderzoek. Eind februari gaat de eerste workshop over GIS van start. Zo hoopt ze collega-onderzoekers over de drempel te trekken. Bij studenten is dat volgens haar niet nodig. Die komen vanzelf wel, weet ze uit ervaring. 'Er is een grote behoefte aan. Studenten klagen dat we het te weinig hebben over dit soort nieuwe technologieën. Het is de hoogste tijd voor een inhaalslag.'

De sociale wetenschappen lopen in dat opzicht voorop, daar moeten bachelorstudenten al jarenlang een verplicht GIS-introductievak volgen. Pfeffer slaat in die colleges steevast ook een kritische noot aan, want er schuilen wel degelijk gevaren in het gebruik van GIS. 'Een kaart lijkt een objectieve waarheid weer te geven. Maar het is niet meer dan een model.' De kaartenmaker heeft tal van beslissingen genomen: welke informatie zet ik in de kaart en wat laat ik buiten beschouwing? Maar ook: waar trek ik de grens tussen bijvoorbeeld een 'zeer arm gebied' en een 'arm gebied'? Dat is op zich geen nieuw probleem, maar wanneer beleidsmakers hun besluit baseren op een GIS-kaart, kan het ingrijpende gevolgen hebben. 'Of de woonwijk waarin jij woont donkergeel is of net een tintje lichter, kan bepalen of jouw bank je een lening geeft of niet,' zegt Pfeffer.

Ook Noordegraaf is zich bewust van de risico's. 'Correlaties op een kaart hoeven nog niet te betekenen dat er een causaal verband is,' zegt zij. Onderzoekers moeten daarom altijd kritisch blijven op hun eigen conclusies. Snow was ervan overtuigd dat cholera te maken had met besmet water. Had hij in plaats van de waterpunten het aantal allochtonen per wijk

BANKSY

Wetenschappers van de Queen Mary universiteit in Londen zeggen de kunstenaar

achter het pseudoniem Banksy te hebben ontmaskerd door middel van zogeheten geoprofiling, een techniek die in de criminologie wordt gebruikt om seriemisdadigers op te sporen. Daarbij wordt het ruimtelijke patroon van de verschillende

plaatsen delict geanalyseerd.

In het geval van Banksy waren dat de locaties van 140 straatkunstwerken. Die werden in kaart gebracht en vergeleken met punten als bars en sportvelden waar 'verdachte' kunstenaars vaak kwamen. De analyse leverde een aantal hot spots op: een pub, een sportveld, een adres in Bristol en drie adressen in Londen. Het bleken allemaal adressen waar hoofdverdachte Robin Gunningham vaak over de vloer kwam.

in kaart gebracht, had zijn kaart heel andere gevolgen gehad. 'Uiteindelijk gaat het om de onderliggende data.' Met verkeerde data is ook de innovatiefste GIS-kaart niets waard. ✓

Zelf een GIS-kaart maken kan bijvoorbeeld op regio-monitor.nl

ASIS AYNAN

Unheimisch

Op een van die zondagen wandelde ik door de Scheepvaartbuurt – het *quartier* waar ik woon. De hemel een ijlblauwe kleur en de januarizon verblindend wit. Mijn zonnebril lag thuis. Met ogen als streepjes liep ik over straat.

Op de Haarlemmerdijk staan verschillende scheepsvoorwerpen, die ons herinneren aan de relatie tussen de Amsterdammer en de zee. Aan het eind van de dijk, bij het Haarlemmerplein, voor de deur van de zonnestudio, staat het mooiste en indrukwekkendste object. Een staand, zwart scheepsanker, dat heel symbolisch wordt gebruikt om fietsen tegenaan te plaatsen.

Ter hoogte van huisnummer 130 viel mijn oog op een A4'tje dat tegen een muur was geplakt. In vette rode letters stond er: 'Gezocht'. Daaronder waren

vier foto's in kleur afgedrukt, hoogstwaarschijnlijk met een mobiel genomen. Op de foto's zien we een jong meisje dat volgens de beschrijving tussen de één meter veertig en vijftig lang is.

Boven de gezocht-oproep stond de volgende tekst:

'Op 15 januari om 16:00 uur vond op de Dam in Amsterdam een ernstig incident plaats. De vrouw op onderstaande foto heeft opgeroepen om een aantal mensen neer te schieten.' De wildplakker riep passanten in het bezit van informatie op een reactie te zenden naar haar facebookadres.

Het opsporingsaffiche vulde de stralende winterdag met een unheimische sfeer. Wat gebeurde hier? Rechter in eigen zaken? Mag dit?

De atmosfeer omhulde mij als een korset dat in één ruk werd aangetrokken, toen ik begreep dat deze publieke schandpaal inmiddels gewoonte is op sociale media.

Is de wildwestpolder ons voorland?

Er hangen wel vaker plakbiljetjes in onze Hollandse straten, waarop buurtbewoners wordt gevraagd uit te kijken naar een kat of een poes die al dagen de weg naar huis kwijt is.

Wij zijn nu dat verdwaalde dier. Wie vindt ons en brengt ons thuis? ↵

Wat gebeurde hier? Rechter in eigen zaken? Mag dit?

Kamervragen

JURRIËN BOS (21) BOUWKUNDE (HvA), BELEID, COMMUNICATIE & ORGANISATIE (VU)

Kamer 20m² (inclusief badkamer),
Uilenstede

Woont hier sinds april 2014

Betaalt 350 euro

Huisgenoten 13

Voordeel 'Je kunt kiezen of je privacy wil of gezelligheid.'

Nadeel 'De locatie, vrienden fietsen niet zo snel naar je huis voor een etentje.'

W^{hisky heb ik in Schotland leren} drinken toen ik daar op uitwisseling was. De **flessen** die ik heb staan zijn niet extreem duur – zo rond de veertig euro per stuk – maar af en toe neem ik er wat van; dus je doet redelijk lang met zo'n fles. Uilenstede is voor veel studenten hun eerste huis in Amsterdam. Als je hier drie jaar woont, zie je dus heel wat huisgenoten komen en gaan. Ik woon hier zelf nog steeds prima – het is inderdaad redelijk ver fietsen naar het centrum, maar je hebt veel privacy en tegelijkertijd een hoop gezelligheid als je er wel voor kiest om bijvoorbeeld 's avonds in de keuken te gaan zitten. Met de smerigheid valt het op deze gang wel mee. Af en toe geven we huisfeesten. Met een dj in de keuken en honderd man op onze gang is dat wel echt tof. De **bierkratjes** op het balkon zijn wel weer van mijn eigen feestjes, die geef ik één keer per jaar. Tegen de tijd dat het weer zover is, ruil ik de oude kratjes van vorig jaar om voor nieuwe. Ik ben wel trots op de **platen** en de draagbare **pick-up** die ik hier heb staan. De platen zijn grotendeels van m'n vader, er zit van alles tussen maar het meeste is muziek uit de jaren zestig en zeventig. Behalve de plaat van The Beatles, die heb ik dan weer gekregen van m'n vriendin. Ik ben zelf groot fan maar mijn vader grappig genoeg niet.' ↵

*‘Je ziet heel wat huisgenoten
komen en gaan’*

Prikbord UvA

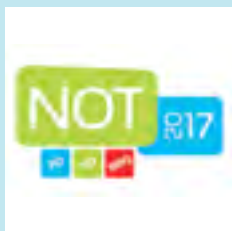
College Tour Huys & Janssens

Van Bill Gates tot Johan Cruijff en Malala Yousafzai: allen waren zij te gast bij het televisieprogramma College Tour waarin presentator Twan Huys én het publiek ze het hemd van het lijf mochten vragen. De succesformule is ondertussen een vast

begrip op de Nederlandse televisie. Het Amsterdamse zusje van College Tour interviewt op **woensdag 8 februari** het tweekoppige brein achter programma, Twan Huys & Marij Janssens (eindredacteur) over hun succesverhaal. **Van 20.00 tot 21.00 uur in de brug van gebouw C van de Roeterseilandcampus.**

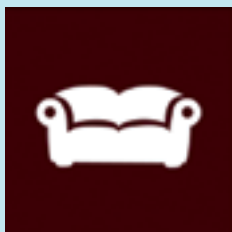
Onderwijs Onderwijsblogprijs

UvA-promovendus Janneke de Ruiter heeft tijdens de NOT, een vakbeurs voor professionals in het KO, PO, VO en MBO, de onderwijsblogprijs in de wacht gesleept. Haar blog 'Waarom scholen nee zeggen tegen "moeilijke" leerlingen' was goed voor de eerste

plek. De jury was zeer te spreken over de manier waarop De Ruiter daarin een brug slaat tussen wetenschap en onderwijspraktijk. De onderwijsblogprijs werd dit jaar voor het eerst uitgereikt. De Onderwijsraad wil op deze manier goede blogs stimuleren die een relevante bijdrage leveren aan de kwaliteit van het maatschappelijk debat over onderwijs.

Room for Discussion Jong vs (G)Oud

De groep ouderen in Nederland wordt alsmaar groter en dit heeft grote economische en politieke gevolgen. Hoewel ouderen de rijkste groep van alle leeftijdscategorieën vormen, lijkt de politiek juist meer geld te willen uittrekken voor deze groep.

Ondertussen worstelt de jonge generatie met armoede-cijfers van 10 tot 16 procent en toenemende onzekerheid door flexibilisering. Op **dinsdag 7 februari** zijn twee experts op dit gebied, Frederieke Hegger en Mathijs Bouman, te gast bij Room for Discussion om het te hebben over de politiek-economische oorzaken en gevolgen van deze problematiek.

Crea Nerd Nite #30

Haal de brillen en Star Wars-truien maar tevoorschijn, want op **vrijdag 3 februari** is het tijdens een nieuwe editie van Nerd Nite weer helemaal oké om je *inner* geek los te laten. De avond zal in het teken staan van wiskunde, taal en liefde. De eerste spreker

Tim Bush zal laten zien hoe we met wiskunde scheidingen kunnen voorspellen en Melanie Mueller vertelt daaropvolgend waarom men nieuwe talen, zoals het Esperanto, verzint. Wie nog een date zoekt kan zich ook aanmelden voor de pre Nerd Nite Speeddating. Vanaf 20.00 uur.

SPUI25 Commandant Konijn

Literatuurcriticus Arjan Peters gaat op **donderdag 2 februari** in gesprek met journalist, schrijver en buitenlandcorrespondent Michel Maas, naar aanleiding van het verschijnen van zijn autobiografische roman *Commandant Konijn*. In zijn tweede

boek is Maas op zoek gegaan naar de grenzen van de autobiografische roman. Hij spreekt met Peters over deze grenzen en zijn belevenissen als oorlogscorrespondent in Kosovo. Zijn debuut *De vleugels van Lieu Hanh* won eerder al de Geertjan Lubberhuizenprijs. **Van 20.00 uur tot 21.00 uur in SPUI25.**

ADVERTENTIE

welkom

LUNCH BIJ DE HAARD?
BORREL OP TOPLOCATIE?

Welkom bij de Amsterdamse
Academische Club!

aac.uva.nl

020 4411611
012 DL Amsterdam
020-62 015 70
aac.uva.nl
@AcademischeClub

Prikbord HvA

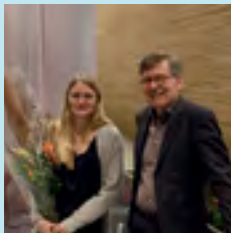
Democratisering Stilteruimtes

Het wil nog niet erg vlotten met de stilteruimtes. Enige tijd geleden liet rector Huib de Jong weten dat de inrichting van de stilteruimtes 'in een vergevorderd stadium' was. Een woordvoerder van de HvA laat nu weten dat het CvB werkt 'aan de uitwerking

van een plan'. De woordvoerder schrijft dat het streven is 'om dat plan eind februari aan de centrale medezeggenschapsraad voor te leggen, zodat de raad zich er dan in zijn vergadering over kan spreken.' Als dat goed afloopt zullen de stilteruimtes daarna worden ingericht. Waar de ruimtes komen is nog niet bekend.

Fotografie Expositie

In juli vorig jaar werd fotograaf en kunstenaar Roos Quakernaat gekozen als HvA Photographer in Residence 2016/2017. Op de expositie 'Body Sculpting' toont Quakernaat **tot 21 april** haar werk, dat gaat over de strenge eisen van schoonheid en de

onrealistische schoonheidsidealen van de vrouw. Quakernaat: 'Bij vrouwen is het uiterlijk dermate belangrijk dat het op zichzelf een dominantie krijgt. Het uiterlijk is zo sterk met vrouwelijkheid verweven dat het belang ervan steeds onrealistischer wordt.' Locatie: **eerste verdieping Wibauthuis**.

Studenten On the road

Deze week is het zover: op YouTube beginnen de uitzendingen van *On the road*, het reisprogramma dat gemaakt is door drie HvA-studenten en een student van de Hogeschool van Arnhem en Nijmegen (HAN). In *On the road* nemen twee duo's

het tegen elkaar op om zo ver mogelijk te reizen binnen twee weken. Het programma is een eindopdracht van de minor management van creativiteit en innovatie en is gemaakt door Mai Verbij, Ditmer Rumia en Gijs Scheltema de Heere (HvA) en Britt van Bergen (HAN). Check Facebook voor de exacte startdatum van de uitzendingen.

Onderzoek Voorlichting

Het Nationaal Regieorgaan Praktijkgericht Onderzoek (SIA) komt op **7 februari** naar de HvA om voorlichting te geven over praktijkgericht onderzoek. Tijdens een *Roadshow* zal worden ingegaan op wat SIA is en doet en wat onderzoekers daar aan

hebben. De bijeenkomst wordt georganiseerd voor onderzoekers en electoren. In de bijeenkomst is aandacht voor de subsidieprogramma's als Raak en Kiem. Daarnaast komen onder meer het thematisch programmeren en de lectorenplatforms aan bod. **Van 15.00 tot 17.30 uur in de Floor-zaal, tweede verdieping Wibauthuis**.

ADVERTENTIE

**Bonjour! Guten Tag!
Buongiorno! ¡Buenos Días!**

**gebruik je talen op Schiphol
en kom werken als interviewer bij**

 **marktonderzoek
Mobiel Centre**

Wij zijn op zoek naar nieuwe enthousiaste collega's.
Spreek je naast Nederlands en Engels ook Frans, Duits,
Spaans of Italiaans?
Kom dan ons team versterken!

Heb je meer informatie nodig?
www.interviewenopschiphol.nl

Wil je meteen solliciteren?
Mail je CV met korte motivatie naar:
vacatureschiphol@mobielencentre.nl

tekst Bart Lichtenveldt

LAPTOP BIJ COLLEGES OVER EN UIT?

Sommige studenten leveren ze vrijwillig in voor de les, in enkele collegezalen geldt al een verbod. Laptops en smartphones in colleges: de één gruwelt ervan, de ander kan en wil niet zonder. Ook de docenten zijn verdeeld. ‘Ze zitten gewoon een beetje op internet te klooien.’

Het zijn schrale tijden voor balpen en blocnote. Toch gloort er hoop voor de ouderwetse pen en het papier, nu er her en der experimenten zijn om computers en smartphones te weren uit de collegezalen. Niet uit weemoed, maar om studenten bij de les te houden.

Yra van Dijk, hoogleraar Nederlandse Letterkunde aan de Universiteit Leiden, maakte enkele maanden geleden bekend dat ze in het huidige studiejaar geen laptops tijdens haar colleges wil zien. Sterker nog: ze verbiedt het gebruik ervan. Ze is het zat om ‘tegen een muur van zombies aan te kijken’. Uit wetenschappelijk onderzoek blijkt bovendien dat studenten beter leren als ze aantekeningen maken op papier vergeleken met studenten die daarvoor een laptop gebruiken. Niet alleen omdat de draagbare computer veel meer afleidingsmogelijkheden biedt dan een blocnote – hoewel daar ook genoeg potentiële potjes kamertje verhuren op passen – maar omdat er gemiddeld sneller geschreven wordt op de laptop.

Handschrift

Sneller schrijven, dat is toch alleen maar goed? Uit het onderzoek dat Van Dijk aanhaalt blijkt iets anders. Omdat mensen die langzamer schrijven de vertelde tekst niet zo makkelijk letterlijk kunnen neerpennen, worden bij het aantekeningen maken de hoofdzaken al van de bijzaken gescheiden. ‘Het kan best zo zijn dat bijvoorbeeld een tragere schrijfsnelheid

in handschrift ervoor zorgt dat studenten de stof meteen meer gaan integreren, structureren en samenvatten,' beaamt Roeland Voskens, hoofddocent psychologie en (nieuwe) media aan de UvA.

Maar dit is, zoals Voskens ook opmerkt, niet inherent aan het notitieblok: 'In principe kun je ook op een goede manier aantekeningen maken op een laptop, en op een verkeerde manier op een notitieblok.' Een college is geen examen sneltypen, en betekent dus bij voorkeur niet dat alle studenten op topsnelheid mee typen met de docent of klakkeloos overnemen wat er op de Powerpoint staat.

YouTube-filmpjes

Het is echter maar de vraag of laptops verbieden – en daarmee studenten benadelen die er beter en fijner mee werken – een oplossing is. Van belang is natuurlijk, dat het gebruik van de laptop in de collegezaal bij studiegerelateerde activiteiten blijft. Dat is lang niet altijd het geval. Jaap Visser, docent bouwkunde aan de HvA, kan zich net als Van Dijk behoorlijk ergeren aan laptopgebruik tijdens colleges, maar heeft het gebruik van elektronica zelf nooit verboden. 'Wel heb ik een aantal keren studenten aangesproken op het feit dat ze YouTube-filmpjes aan het bekijken waren die niets met de les te maken hadden.

Ik vind dat onacceptabel, en zelfs onfatsoenlijk.'

In de categorie 'mobiele apparaten met toegang tot internet' is er behalve de laptop uiteraard ook de mobiele telefoon. Die biedt vrijwel dezelfde afleidingsmogelijkheden als de laptop, zónder dat er makkelijk aantekeningen mee kunnen worden gemaakt.

Voskens vertelt dat bij een van zijn colleges het merendeel van de studenten zelf graag hun telefoon af wilde staan tijdens de les, zodat ze niet afgeleid werden door andere activiteiten. 'Studenten weten dus zelf eigenlijk ook wel dat ze afgeleid worden door technologie, en zijn bereid daar maatregelen tegen te nemen. Ze zagen het uit hun buurt halen van het apparaat als een betere oplossing dan de telefoon twee uur lang proberen te negeren.'

ten weten dus zelf eigenlijk ook wel dat ze afgeleid worden door technologie, en zijn bereid daar maatregelen tegen te nemen. Ze zagen het uit hun buurt halen van het apparaat als een betere oplossing dan de telefoon twee uur lang proberen te negeren.'

Dialog

Als studenten al vrijwillig afstand doen van telefoon of laptop, lijkt een verbod misschien niet nodig. Toch geven sommige studenten aan dat, zelfs als zij telefoon of laptop heel bewust opbergen, ze niet altijd volledig afgeschermd worden van virtuele afleiding. 'Als er een rij of twee voor je iemand de hele tijd swicht tussen Facebook en een Word-bestand met aantekeningen, leidt dat enorm af,' vertelt bouwkundestudent Stefan. 'Je gaat toch even meekijken.' Facebook is niet het enige dat

Hoogleraar is het zat 'tegen muur van zombies aan te kijken'

langs komt, soms starten studenten een videogame op, of verschijnt het tegenwoordig ook op de pc te draaien Whatsapp op het beeldscherm. 'Mensen met laptops bij colleges zitten gewoon een beetje op internet te klooiën,' zegt student American Studies Lennart. 'Ze doen totaal niet mee aan de dialoog over de stof.'

Ilja Sligte, assistent-professor cognitieve neurowetenschappen aan de UvA, noemt het laptopverbod desondanks 'naïef' en stelt dat als studenten tijdens het college op de laptop of smartphone andere dingen gaan doen dan opletten en aantekeningen maken, dat ligt aan de vaardigheid van de docent: 'De docent is dan niet inspirerend.' Het weghalen van de elektronica is volgens Sligte dan ook niet genoeg om de aandacht vast te houden. 'Dan gaan studenten praten of dwalen ze in gedachten af.'

Sligte betoogt dat behalve inspirerende colleges geven, een docent studenten moet stimuleren om actief met het leermateriaal bezig te zijn. Alhoewel docenten niet zomaar motivatie kunnen losmaken, kunnen ze wel een omgeving creëren waar de *drive* om te leren zich kan ontplooiën, stelt hij.

Hoe doet hij dat zelf? Sligte: 'Om de drempel van actief meedoen te verlagen en het anoniem en toegankelijk te maken, laat ik studenten juist vaak gebruikmaken van smartphones en laptops, namelijk om quizen en vragen online te beantwoorden. Op die manier gebruiken studenten actief de apparaten waar ze ook andere dingen op kunnen doen.'

Gast sprekers

Maar vele docenten kunnen nu eenmaal niet zo handig overweg met de moderne technologie, anderen staan slechts een paar dagen per jaar voor een collegezaal. Zo vertelt psychologiestudent Naoma dat er wel eens gast sprekers zijn die zeggen: 'Doe je laptop dicht.' 'Dat snap ik wel,' zegt ze. 'Die willen vaak veel interactie.'

Sligte blijft bij zijn standpunt: 'Als je computers en smartphones niet actief in je les betreft, moet je maar lekker in de vorige eeuw blijven hangen, of nog verder teruggaan en ook geen Powerpoint meer gebruiken.'

De meningen over laptops en telefoons in de collegezaal zijn verdeeld, zoveel is duidelijk. Psychologiedocent Voskens vergelijkt het met de oudheid, toen men zich zorgen maakte over de ontwikkeling van het handschrift: 'Schrijven zou minder direct zijn dan spreken en een soort "schijnwijzen" maken van studenten. Doordat je van alles kunt lezen, geef je jezelf het gevoel dat je van alles weet, terwijl echte kennis alleen oraal kan worden overgebracht, was het idee. In die gedachte had je het maken van aantekeningen en het lezen van boeken beter helemaal niet kunnen ontwikkelen.'

Technologie had en heeft een sturende invloed op gedrag, wil Voskens maar zeggen. 'Natuurlijk moeten we daarom nadenken over gewenst studeergedrag, en ik vind de maatregel die Van Dijk neemt prima. Soms is het beter laptops helemaal uit te zetten, soms niet.' ↵

Is het weren van laptops en smartphones uit collegezalen een goed idee? Praat mee op folia.nl/opinie

STAGE

Niels Irik (26)

Studie Sociaal- pedagogische hulpverlening (HvA)

Stage Seksuele voorlichting bij Qpido

Verdiensten 250 euro per maand

Oordeel *****

'Qpido wil jongeren helpen een gezonde seksuele ontwikkeling door te maken.

Daarvoor geven we voorlichting op middelbare scholen in Amsterdam en begeleiden we de tieners ook in individuele trajecten. Bij dat laatste gaat het vooral om jongeren die worstelen met vragen als "hoe stap ik op een meisje af?", "hoe stel ik grenzen?" en "hoe doe ik een condoom om?". Tijdens mijn stage leerde ik het gesprek aangaan met de jongeren en hun ouders. Dat had ik in mijn opleiding nog niet zo meegemaakt. Je ziet dat seksualiteit een zware lading kan hebben; in sommige families wordt er helemaal niet over gesproken, of mag je geen seks hebben voor het huwelijk.

'Ik vertel ze soms over mijn eigen ervaringen met seks'

We hebben een anonieme chatservice waar jongeren uit dat soort families vragen kunnen stellen over seks. Ik vertel ze soms over mijn eigen ervaringen met seks; ik denk dat ik wel goed met ze kan praten omdat ik nog relatief jong ben. Eerst gaf ik samen met mijn praktijkbegeleider voorlichting maar op een gegeven moment mocht ik het alleen doen. Ik ben nu ook aangenomen als zzp'er, zodat ik voorlichting kan blijven geven terwijl ik het laatste jaar van mijn studie in ga.' ↵ Willem van Ewijk

HUIZE FRANKENDAEL

KUNST - GASTRONOMIE - LOCATIE IN AMSTERDAM

Huize Frankendael is het laatste buitenhuis van Amsterdam. Gebouwd in de 18e eeuw, werd het huis gebruikt door notabelen om van natuur en vriendschap te genieten.

Partijen en vergaderingen

In Huize Frankendael zijn prachtige authentieke ruimtes beschikbaar voor groepen van 2 tot 200 personen. Bijzonder geschikt voor huwelijken, vergaderingen en private dining. De keuken van Merkelbach verzorgt de culinaire invulling hiervan met bereidingen volgens onze slow food filosofie.

Kunst en Cultuur

Het gehele jaar zijn er kunst exposities in het huis.

Merkelbach

Meebewegen met de seizoenen, werken met duurzame producten en respect hebben voor de dieren die ons vis en vlees geven, dat is de Slow Food filosofie van de keuken van Merkelbach.

Groene beleving

Restaurant Merkelbach bevindt zich in het koetshuis van het 18e-eeuwse Huize Frankendael. In de stijltuin, waar wij terras hebben, beleef je de seizoenen in de stad. Ons restaurant is een unieke plek in Amsterdam om ontspannen te genieten van lekker eten en verfijnde smaken.

Slow Food

Bij Merkelbach omarmen we de waarden van Slow Food. We kennen onze producten en producenten.

Het vlees voor onze gerechten komt van boerderij Lindenhoff uit Baambrugge. We werken uitsluitend met authentieke rassen en verwerken het hele dier van kop tot staart.

De vis wordt gevangen door de 'Goede Vissers', rechtstreeks op de veiling gekocht en dezelfde dag nog geleverd, altijd vers.

Onze met zorg geteelde groenten komen van de koude grond en veel van onze kruiden uit Park Frankendael.

Wat doe je nu?

Promovendus

Ik vind filosofie zo gaaf, alles kan en mag in de filosofie en er zijn geen foute antwoorden. Je kunt zulke absurde dingen uitdenken, dat geeft veel vrijheid aan je gedachten. Ik promoveer als onderdeel van een groter onderzoeksproject dat gaat over de logica van verbeelding. Het doel is om daar een wiskundig model bij te geven. Zulke modellen zijn altijd gelieerd aan de echte wereld; je kunt alleen weten wat waar is. Maar bij geloof is dat al anders; je kunt best dingen geloven die je niet waar kunt nemen of die niet waar zijn.

Dat klinkt heel vaag, maar filosofie gaat altijd over abstracte dingen. Bij verbeelding kan je zelfs dingen verbeelden waarvan je expliciet weet dat ze niet waar zijn. Dit is belangrijk in de filosofie omdat filosofen vaak zeggen: stel je A voor, dan krijg je B. Dat is allemaal gestoeld op verbeelding. Ik kan nog steeds niet precies uitleggen wat ik doe op familiefeestjes, ik moet mijn onderzoek nog leren pitchen. Nu is de reactie vaak 'leuk', maar zie ik toch de vraagtekens boven de hoofden hangen.

Ik ben ooit begonnen aan het Amsterdam University College (AUC), ik dacht toen dat ik iets

*‘Het is juist
geen eenzaam
bestaan’*

Naam Tom Schoonen

Leeftijd 25

Studie Master Logic, AUC
(2016)

Functie Promovendus aan
de UvA

Salaris 2.100 euro bruto
per maand

bèta-achtigs wilde doen. Ik kwam er toen in de loop van mijn studie daar achter dat ik filosofie interessanter vond dan wiskunde. Toch lijken die twee op elkaar. Logica en filosofie zijn verwant omdat je filosofische reflectie nodig hebt om te kunnen snappen wat je met wiskunde doet. Maar je hebt ook logica nodig om filosofie te kunnen structureren.

Na het AUC heb ik twee masters gedaan, waarvan eentje in Schotland. Daar bedacht ik dat ik verder wilde in de academische wereld.

Mijn werkdag is eigenlijk heel relaxt, als PhD-student heb je veel vrijheid in je werkschema. Ik herlees en herschrijf vooral veel. Het is eigenlijk alsof je weer studeert maar je hebt overal meer tijd voor. Omdat je minder deadlines hebt kun je dingen grondig onderzoeken.

In tegenstelling tot wat veel mensen denken is het geen eenzaam bestaan. Het instituut waar ik dagelijks zit heeft een leuke PhD community; we lunchen altijd samen. Mijn onderzoek vind ik zo interessant dat ik het eigenlijk niet als werk zie. Het is een luxe om vier jaar lang een onderwerp uit te diepen dat ik tof vind.’

Bij de les

Hoorcollege **etiologie van opvoedings- en ontwikkelingsproblematiek** door Marc Noom, woensdag 25 januari, 11.00 uur, REC-C (UvA)

Aanwezigen 43

Laatkomers 9

Afgeplakte laptopcamera's 3

Scrabblewoorden

ontwikkelingspsychopathologie, chronosysteem, probabilistische processen, externaliserend

tekst en foto's **Bart Lichtenveldt**

Hoewel het buiten een stuk kouder is, klagen twee studenten over de temperatuur in de grote collegezaal: 'Altijd koud hier; toch maar een dikke trui aangedaan.' Ik geef ze geen ongelijk. Marc Noom – gastdocent voor deze collegereeks – geeft aan te willen beginnen en drukt op een knop waardoor al het licht in

de zaal uitgaat. 'Oeps,' zegt Noom. Zodra hij weer in beeld is verwelkomt hij niet alleen de aanwezigen, een verzameling van studenten pedagogiek en universitaire Pabo (upva), maar ook de mensen thuis. Het college wordt namelijk opgenomen.

Dan begint Noom met informatie spuien. De vrouw die ogenschijnlijk doelloos op een stoel naast hem zat, komt ineens in beweging. Met handgebaren en articulatiemimiek vertaalt ze voor een dove student wat de docent vertelt. 'Wat belangrijk is om te weten, is dat aan zowel normale als abnormale ontwikkeling dezelfde processen ten grondslag liggen,' vertelt Noom. 'Het is de uitdaging van dit vak om te snappen dat het echt om het totaalplaatje gaat.' Bij veel ontwikkelingsstoornissen en –problematiek wordt erg ingezoomd op een bepaald aspect, terwijl dat niet altijd goed is. 'Denk aan jezelf,' tipt Noom. 'Als je zelf ergens last van hebt, dragen daar

ook verschillende dingen aan bij.' Op de powerpointsheets komen plaatjes en interactieschema's voorbij waar de studenten verveeld naar kijken: 'Ik kan me niet voorstellen dat je dit nog niet gehad hebt,' verzucht een student tegen haar buurvrouw terwijl ze haar schrift versiert met mandala's.

'Er is geen enkel zoogdier dat zo lang de tijd nodig heeft om volwassen te worden als wij,' betoogt Noom. 'Dat komt door de complexe maatschappij, het circus van relaties: vinden ze mij wel aardig? Ben ik normaal?' Noom gaat wat dieper in op de verschillen tussen jongens en meisjes: 'Jongens zijn fysiek agressief. Sociale agressie is belangrijker bij meisjes: als ik dit en dat over jou zeg, dan wordt zij en zij boos op jou.'

Een paar meisjes in de zaal grijzen schuld bewust naar elkaar.

Na anderhalf uur is het college afgelopen, en Noom wenst iedereen succes met het tentamen. De doventolk steekt twee duimen op. √

Sam Buffing (21)
derdejaars upva

'Het college was erg *basic*; er zat ontzettend veel herhaling in. Het is een gastdocent, dus dat snap ik ergens ook wel, die beginnen namelijk met een introductie van de stof, die we al kennen. Gastdocenten zouden veel meer over hun eigen ervaring moeten vertellen en juist de praktijkkant moeten belichten van wat ze willen uitleggen.'

Maksim Tillart (19)
schakeljaar pedagogiek

'In feite heb ik vandaag niets geleerd. Of ik beter thuis had kunnen blijven? Eigenlijk wel, maar ik probeer het elke keer weer. Ook al hebben we deze info al 100 keer gehoord, ik heb toch geen vertrouwen in het tentamen. Vaak komen er hele specifieke vragen over de stof die niet bij college besproken zijn. Best wel lullig.'

Iyobo Amayo (23)
derdejaars upva

'Heel even had de docent het over veerkracht, en dát was interessant. Er is namelijk nog niet een duidelijk verhaal over de veerkracht van kinderen; het onderzoek ernaar is erg verdeeld. Je merkte het ook aan de zaal: veel mensen stelden er vragen over, maar toch ging de docent er niet op in. Misschien zijn werkgroepen daar ook meer geschikt voor.'

Promoties

Donderdag 02/02

10.00 uur: Rianne Hermans – geschiedenis

Latin Cults through Roman Eyes. Myth, Memory and Cult Practice in the Alban Hills (Agnietenkapel)

12.00 uur: Sophie Wessel – geneeskunde

Functional Defecation Disorders in Children. Associated Comorbidity and Advances in Management (Agnietenkapel)

14.00 uur: Tom Plug – geneeskunde

TAFI: From Activation to (Self-)Destruction (Agnietenkapel)

Vrijdag 03/02

10.00 uur: Iris Duinmeijer – taalkunde

Persistent Grammatical Difficulties in Specific Language Impairment (Agnietenkapel)

11.00 uur: Anouar El Haji – economie

Experimental studies on the psychology of property rights (Aula)

12.00 uur: Nazanin Hakimzadeh – geneeskunde

Cellular and Molecular Players in Vascular and Left Ventricular Remodeling (Agnietenkapel)

13.00 uur: Catharina Alberts – geneeskunde

HPV in Minority Populations: Epidemiology and Vaccination Acceptability (Aula)

14.00 uur: Rogier Boshuizen – geneeskunde

Management of Malignant Pleural Effusion (Agnietenkapel)

Dinsdag 07/02

12.00 uur: Bo Shi – natuurkunde

Charge Order Dynamics and Phase Separation in Titanates (Agnietenkapel)

14.00 uur: Tanja Su – geneeskunde

Cognitive Impairment and MRI-findings in Patients with HIV on Antiretroviral Treatment (Agnietenkapel)

Woensdag 08/02

10.00 uur: Hans Boddens Hosang – rechtsgeleerdheid

Rules of Engagement. Rules on the Use of Force as Linchpin for the International Law of Military Operations (Agnietenkapel)

14.00 uur: Marleen Janus – tandheekunde

Modulating the Ecology and Phenotype of In Vitro Oral Biofilms (Agnietenkapel)

Meer informatie: uva.nl/nieuws-agenda

Hora est

Anouar El Haji

Vrijdag 3 februari, 11.00, Aula – Oude Lutherse Kerk

Bevinding ‘Wat van mij of van jou is, is in veel gevallen juridisch vastgesteld. Toch kunnen we hier psychologisch heel intuïtief mee omgaan. Het online downloaden van films is illegaal, maar dat weerhoudt velen er niet van om het toch te doen. Intuïtief zien we het niet als diefstal, terwijl het dat in essentie wel is. De nadruk van mijn onderzoek ligt op de omgang met het eigendomsrecht als het om ambigue eigendommen gaat. Een plek in een wachtrij is bijvoorbeeld niet per definitie van jou, je kunt hem niet delen of verkopen, maar wat als je hem wel kan verhandelen? In mijn onderzoek gaf ik mensen die mogelijkheid, en bleken mensen bereid te betalen of hun plaats af te staan, met een gunstiger uitkomst voor iedereen.’

‘Wat als je een plek in een wachtrij kan verhandelen?’

Leuk ‘Tijdens een promotieonderzoek krijg je de vrijheid om heel diep over een onderwerp na te denken. Achteraf gezien had ik hier misschien nóg meer gebruik van kunnen maken. Ik ben namelijk tot inzichten gekomen die anderen misschien niet zo snel hebben: in de praktijk verhandelt niemand plekken in een wachtrij. Deze inzichten kunnen op hun beurt weer een bredere toepassing hebben: een deel van mijn onderzoek was de voedingsbodemp voor het starten van mijn eigen bedrijf, dat in kaart brengt wat consumenten bereid zijn te betalen voor een product of dienst.’

Moeilijk ‘De afronding van het onderzoek, zoals het bijschaven van het artikel en het aanpassen van de presentatie, is ontzettend tijdrovend. Ik heb dat best onderschat. Je kan nog zo’n goed onderzoek gedaan hebben met prachtige resultaten; als de boodschap niet overkomt, ben je nergens. Ook was de combinatie van promoveren en het opzetten van een bedrijf een pittige opgave.’

tekst **Laura Cardona**

ERADUS

Het wijnhuis Eradus ligt in Nieuw-Zeeland en is van oorsprong een Hollands bedrijf, opgericht in 1982 door de familie Eradus. Het wijngoed ligt in een omgeving met weinig regen, veel zon en koele zomerse nachten. De sauvignon blanc is een sappige wijn met tonen van perzik, citroen, kruisbessen en vers gemaaid gras. De afdrank is fris en zuiver, aldus Sanders Wijnkopers.

EGGS BENEDICT

Eggs Benedict kennen hun oorsprong in Amerika, en zouden ontstaan in 1894 toen een New Yorkse makelaar in het Waldorf-hotel een stevig gerecht wilde ter bestrijding van zijn kater. Het gerecht hoort officieel gemaakt te worden met bacon, maar kent ook varianten met ham, zalm en spinazie. Het is een uitdaging om te maken door de combinatie van gepocheerde eieren én hollandaisesaus.

RED VELVET

Een red velvet-taart – of eigenlijk cake – krijgt zijn rode kleur door het gebruik van bietjes, of in de minder lekkere variant, rode kleurstof. De taart is traditioneel gevuld met roomkaas en geglazuurd met witte chocolade.

MEEDOEN! (GRATIS ETEN)

Folia ontvangt graag je restaurantrecensie en vergoedt bij plaatsing tot € 50,-. Maximaal 270 woorden, kaders zijn welkom, maar niet verplicht. Mail je recensie (met prijzen) naar redactie@folia.nl en de originele bon naar Folia, Stephanie Gude, postbus 15890, 1001 NJ Amsterdam.

Op de tong

Bar Louie Louie

Linnaeusstraat 11a

De drie wijzen uit Oost hebben weer toegeslagen met de opening van Bar Louie Louie. Gelukkig pocheren ze er een uitmuntend eitje.

Op een zonnige dag lopen we, door een prachtig winters aandoend Oosterpark, naar de Linnaeusstraat waar sinds februari 2016 bar Louie Louie gevestigd is. Door een statige entree met veel donker staal en glas komen we binnen en worden allerhartelijkst verwelkomd door de bediening. We zijn er voor de lunch die – net als het ontbijt – tot half vier genuttigd kan worden. Het is goed vol, maar de serveerster weet een plekje voor ons te creëren.

De koffie (€ 2,50) is warm en prima van smaak, de koffie verkeerd (€ 2,90) wordt geserveerd in een aantrekkelijk glas en de gemberthee smaakt echt naar gember (€ 2,75). Mijn tafelgenoten kiezen voor de Torta Cubana, 'genoemd naar de rijk gevulde Cubaanse dames die van alles nét even iets meer hebben'. De Mexicaanse sandwich met chorizo, ham, *pulled pork*, avocado, tomaat, jalapeño, cheddar en gerookte mozzarella (€ 8,95) valt erg in de smaak. Er worden schijfjes bananenchips bij geserveerd, die mijn collega doen denken aan haar jeugd in Suriname.

Zelf kies ik voor de klassieke Eggs Benedict (€ 8,95), twee uitmuntend gepocheerde eieren op evenzoveel sneetjes brioche, welke zijn belegd met beenham en rijkelijk overgoten met een heerlijke Hollandaisesaus. Erbij drinken we een voortreffelijke Eradus sauvignon blanc, bloemig met een vleugje citroen, uit Nieuw-Zeeland (€ 6,50 per glas). Er blijkt nog ruimte voor een flink stuk red velvet-taart (€ 5,50) en een cappuccino toe. Het enige minpuntje dat we konden vinden is het feit dat de glaasjes water, die ongevraagd bij de drankjes geserveerd worden, smaken naar fruit. Dit combineert niet zo goed met de smaken van koffie en wijn. ☞

tekst **Rosalie Barnhoorn**

Ieder jaar vervuilen honderden studenten Amsterdam tijdelijk voor een nieuwe stad. Deze week:

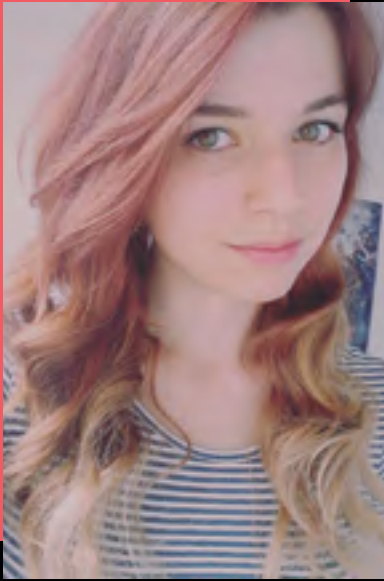
Het Newcastle van Romy

ROMY VERHOEVEN (24)

HIER Student Engelse taal en cultuur UvA

DAAR Taalwetenschap en Mediastudies aan Newcastle University

DE STAD IN 6 WOORDEN 'Stijlvol, gezellig, studentikoos, geordie, historie, eigenzinnig.'

Bekend van 'Geordie Shore! De Britse versie van de Amerikaanse realityserie Jersey Shore. Uitgaan in Newcastle is dan ook een begrip. Verder ligt de stad vlakbij Durham Castle, waar Harry Potter is opgenomen.'

Feeften 'In Newcastle moet je zeker hebben meegemaakt: alle Geordies – de bijnaam voor de inwoners uit deze regio – lopen buiten rond in korte broeken en rokjes. Ze lijken het, zelfs bij min drie graden, allemaal prima te vinden.'

Onontdekte parel 'Ik ga graag naar Grainger Market. Op deze klassieke, overdekte markt is het ouderwets gezellig. Ook Quilliam Brothers is een geweldige plek. Je vindt in deze relaxte tearoom zeker honderd soorten thee en een bioscoopzaaltje. Vergeet vooral niet The Botanist, een adembenemend mooie cocktailbar waar 's avonds bands optreden.'

Mooiste uitzicht 'Bovenin het Newcastle Castle, waar de stad zijn naam aan te danken heeft. Persoonlijk vind ik 's avonds het uitzicht vanaf Quayside spectaculair door de vele bruggen gebouwd in verschillende stijlen. Vooral de lichtgevende Millennium Bridge trekt alle aandacht.'

Held van de stad 'Is de enige echte Rowan Atkinson. Beter bekend als Mr. Bean en Johnny English.'

We kunnen nog wat leren 'Newcastle University heeft een enorme hoeveelheid society's waar je als student bij kunt gaan. Ze zijn er in alle categorieën die je maar kunt bedenken: poker, bakken, een bierbrouwerij, of de Feminist Society waar ik zelf bij zat. Ik heb er leuke mensen ontmoet waarmee ik mijn interesses kon delen.'

Waarom Newcastle 'Net zoals Amsterdam meer is dan de Wallen, heeft Newcastle meer te bieden dan Geordie Shore. De universiteitscampus en het centrum zijn prachtig, de stad zit bomvol historie en de mensen zijn ontzettend vriendelijk.'

tekst **Laura Cordona**

Kom naar de pizzasessie met HvA-rector Huib de Jong en praat mee over diversiteit en inclusie op de HvA.

HOOR JIJ BIJ DE HVA?

Alle HvA-studenten zijn welkom op maandag 13 februari 2017 om 17.00 uur in het Wibauthuis op de 1^e verdieping.

Meer informatie en aanmelden op hva.nl/participatie.

CREATING TOMORROW

Waar inzicht geboren wordt

UvA Masterweek

13-17 februari 2017

uva.nl/masterweek

We are